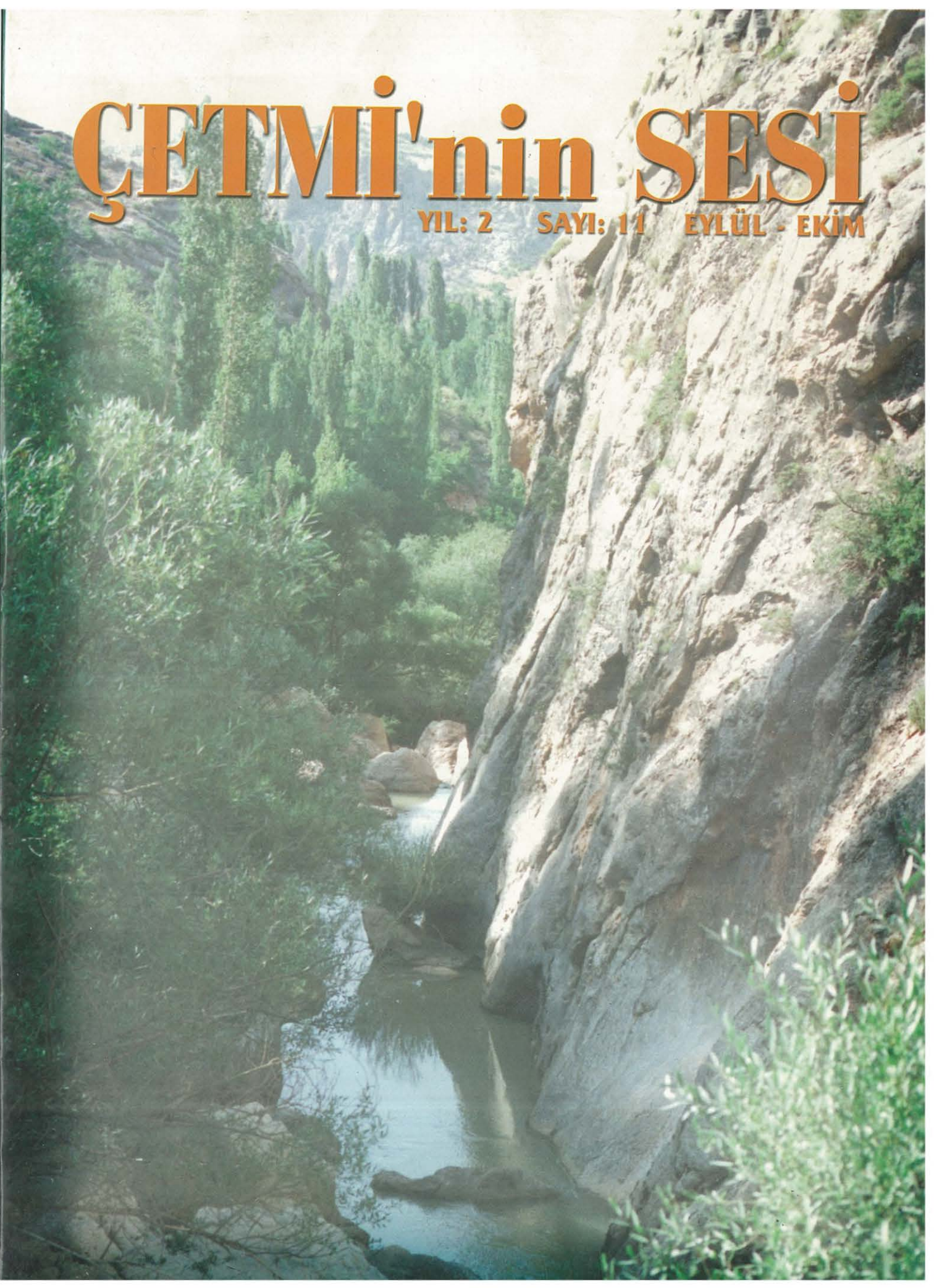

ÇETMi'nin SESİ

YIL: 2 SAYI: 11 EYLÜL - EKİM

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kültür ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İşl. Müd.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186
KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hüseyin Alp ÖZEL

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI
Abdurrahman ÖNDER
Nurettin ÖZEL
Hasan UYSAL
Niğmetullah UÇAR
Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

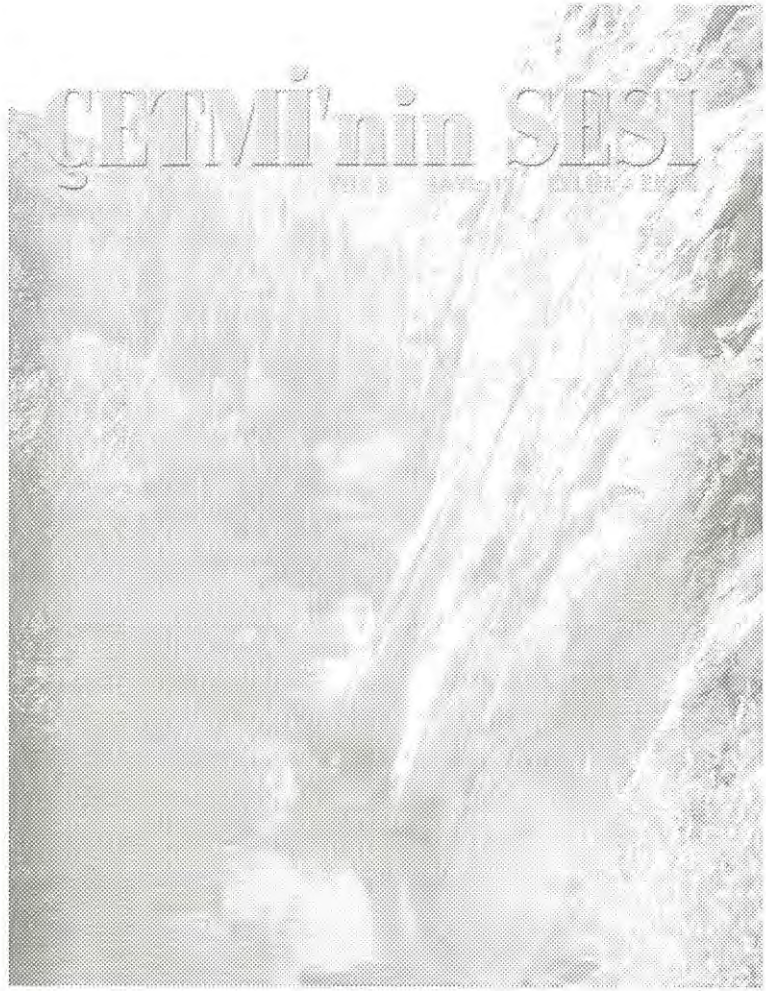
ANTALYA: Mustafa ÖĞÜT
İZMİR: Ahmet ASLAN
ANKARA: Enver ÖZEL
İSTANBUL: Kerim TIKIR
BURSA: Mahmut UÇAR
FRANSA: Eyyüp AKBOĞA
ÇETMİ: Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN
BANKA HESAP NUMARASI

İbrahim TIKIR
VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ
2037279 KONYA

GRAFİK & BASKI

Arı Ofset
Kalecik Mah. Altınbay Sk.
T.H.K. Pasajı Kat:2 KONYA
Tel: (0332) 353 69 69-350 42 21
Fax: (0332) 350 17 04

İÇİNDEKİLER

1-Selam İle	2
2-Çetmi'nin Sesi	3
3-Osmanlıyı Doğru Anlamak	4
4-Batılılaşmaya Reddiye	5
5-Veresiye (Hatıra).....	7
6-Antalya'dan Dönüş	9
7-Çeşme Başında	10
8-Günler Anı Eridür	12
9-Hatıra	14
10-İçimizden Biri	16
11-Bedr Gazası	17
12-Özledim	19
13-Akkoca Ailesi	20
14-Sağlık	23
15-İmam Şamil'den Vecizeler	24
16-Ali Ustaya	26
17-Çetmililer Antalya Tel. Numaraları	27

SELAM İLE

İnsanlar kabile kabile, kavim kavim bir arada yaşamak zorundadır. Varlıklarını devam ettirmek için birbirlerine muhtaçtırlar. Bir evde aile fertleri ne ise , bir kasaba halkı, bir kaza, bir şehir, bir ülke halkı, hatta tüm insanlık da aynıdır.

Bu gün yaşadığımız hadiselerin çıkardığı gerçekler, önceden yapılacak olumlu çalışmaların sonradan toplumların hayatında çok çok önemli roller oynayacağını bize göstermiştir.

Yaşanan deprem felaketi adeta bir kabus gibi milletimizin yarısının üzerine çökmüş ve diğer yarısı çaresiz (!) Onları seyretmek durumunda kalmıştır...

Halbuki KIZILAY gibi bir kuruluş vardı... Bu tür felâketlere hazırlıklı olması gereken, ama hazırlıklı olmadığı çok acı tecrübeler neticesinde anlaşıldı...

* * *

Gelişme ve değişme önce ferdin kendinden, sonra aile ve cemiyetten başlar... Öyleyse önce fertler gelişmeli, sonra aile ve toplum. Toplumsal yaşayışı etkileyen önemli iletişim araçlarının

olumlu yada olumsuz etkilerini unutmamak lazım. Elinizde tutmuş olduğunuz bu dergi önemli bir iletişim vasıtasıdır ve bu görevini kimi eksikliklerine rağmen bu güne kadar sürdürmüştür.

Yukarıda vermiş olduğumuz misallerden de anlaşılacağı gibi dergi, yarınlarımızı kuracak önemli bir iletişim aracıdır.

Dergi için düşündüklerimiz şu ana kadar yaptıklarımızın yanında hemen hemen bir hiç mesabesindedir.

Bu sayımızda Antalya'da bulunan hemşehrilerimizin telefon numaralarını yayınlıyoruz. Eksik yada yanlış olan numaraların bize bildirilmesi durumunda ilerde yayınlanacak bir rehber için sağlam bilgilere sahip olabiliriz...

Aslında bu sayı antalya özel sayısı olarak planlanmıştı. Elimizde olmayan sebeplerle bunu gerçekleştiremedik. Halbuki böyle bir sayının hazırlanması şarttır.

Antalya'da kimler yaşıyor? Sorunları nelerdir? Çözüm yolları varmıdır? Kim nerede ne iş yapıyor? Dayanışma içerisine girip yeni şirketler kurulabilir mi?

Hemşehrilerimiz ne düşünüyor? Yetkililer ne diyor?... Şeklinde kapsamlı bir özel sayı... Daha sonra bu özel sayıları Konya, Bursa, İzmir, Yurtdışı şeklinde tekrarlamak... Evet bütün bunlar mümkün... Ama imkanlar sınırlı !!!

* * *

Çeçenistan Rus vahşeti altında inim inim inliyor... Çeçen halkı tarihe insanlığın unutamayacağı kahramanlık destanları yazıyor... Onların mücadelesi tarihe şan veren kaffas kartalı İmam Şamil'in yolunda ve izinde ... Bizler Çeçen kardeşlerimizi Selamlarken Rus vahşetini belgeleyen bir resim ve İmam Şamil'in veciz sözlerini yayınlıyoruz...

* * *

Saadet asrından Bedr Gazası'nı Üstat Necip Fazıl'dan Sunuyoruz. Hatıralar, Osmanlı'yı Doğru Anlamak ve Batılılaşmaya Reddiye yazıları, Şiirler ve Fotoğraflarla yine karşınızdayız...

Selam ve Sevgi ile...

ÇETMİ'nin SESİ

Kerim BOZDAĞ

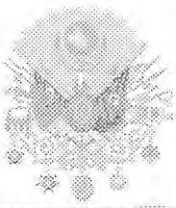
Çetmi'nin Sesi Dergisinin değerli okuyucuları;

Bir dergiyle daha birlikteyiz. Elde olmayan bazı sebeplerden dolayı dergimizi geç çıkarmak zorunda kalmıştır. Bundan dolayı bütün okuyucularımızdan özür diliyoruz. Bugüne kadar acı tatlı haberlerle beraber ağladık beraber güldük. Çetmilinin dertlerini dile getirip bunlara ortak olmaya çalıştık. Fakat bunları yaparkende olayları objektif (tarafsız) bir şekilde ele aldık.

Dergimize yazı gönderen bütün okuyucu ve hemşehrilerimizin şiir, hatıra, anı, vb. yazılarını yayınlamaya çalıştık. Biz bunu yaparken şunu biliyorduk. Bu dergi Çetmililerindir. Bundan dolayıdır ki Çetmililerin duygularını dile getirmeye devam edecektir. Türkiye'deki ve Yurt dışındaki tüm hemşehrilerimizin geçmiş Ramazan Bayramını kutluyor ve hertürlü yazılarını bekliyoruz.

Selam ve dua ile...

O SMANLI'YI DOĞRU ANLAMAK

Erkan YUVALI

Cihan tarihinin en parlak, en orjinal medeniyetlerinden birisine imza atan Yüce Osmanlı Devleti'nin 700. kuruluş yılı kutlandı gûya. Haliç'ten gemilerin geçirilmesini canlandırmakla (!) İstanbul'un fethini yâdettiklerini sananlar, kuruluş kutlamalarını da bir kaç şekli hareketle sınırlı tutacaktır elbette. Hoş, bu toprağın öz değerlerine düşmanlıkta sınır tanımayan bir avuç yabancılaşmış aydın müsveddeside, televizyon ve gazete köşelerinden Osmanlı'ya olan nefretini kustu günlerce. İşin doğrusu Osmanlı'nın temsil ettiği mânâyı farketme bakımından şekli kutlamacılarıdan daha tutarlıydı bu ikinciler.

Bu devletin hangi inanç sistemi üzerinde yaşadığını bilmeden, ona yön veren kıymetler manzumesini anlamadan, temsil ettiği mânâyı, misyonu görmeden onun hakkında konuşamazsınız! Osmanlı medeniyetini besleyen inanç sistemini, bu medeniyetin temsil ettiği mânâyı bilmeden 700. kuruluş yılını kutlamak, çarpım tablosunu bilmeden modern matematiği anlatmaya yeltenmekten farksızdır.

Osmanlıyı "Osmanlı" yapan, temelindeki İslâm inancıydı. insaf sahibi herkesin gıpta ile bak-

tığı bu medeniyet İslâm inancı üzerine filizlenmişti. Bu inanca sadık kaldığı müddetçe yükseldi; İslâm'dan uzaklaştığı, onun RUHUNA yabancılaştığı nisbette zayıfladı ve tökezledi, Osmanlıyı anlamamanın ve anlatmanın yolu İslâmı anlamaya çalışmaktan geçer. Yoksa Yeniçeri kaçkınları gibi giyinerek (show) yapmakla ne anlaşılır, nede anlatılır Osmanlı!... Nitelikim bu kutlamalar bir sirk gösterisine dönmüştür.

Her fırsatta Osmanlı'ya olan nefretini kusmaktan gocunmayan yabancılaşmış aydın müsveddelerinin, Osmanlı'nın temsil ettiği mânâyı ŞEKİL mukaddesatçılarından daha iyi gördüğünü hatırlatalım. Evet, bunlardaki Osmanlı düşmanlığının temelinde İslâm'a olan düşmanlıkları yatıyor. Bu muhteşem medeniyetin İslâmî bir zeminde filizlenmesine tahammül edemiyorlar ve Osmanlı'nın şahsında İslâm'a saldırıyorlar. Bunların Osmanlı'da gördüğü mânâyı ŞEKİL mukaddesatçıları göremiyor ve yaptıkları kutlamalar komediye dönüşüyor.

Osmanlı; "Fetih Şuuru" demektir.

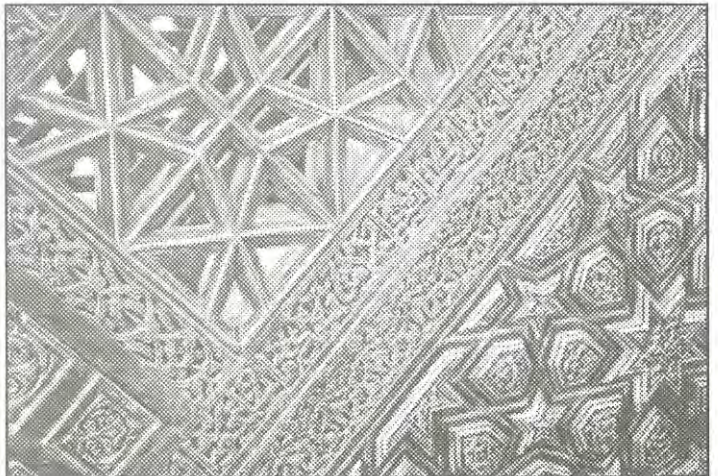
Osmanlı; "Yeni nizam yeni insan" hasretinin dile getirilişi demektir.

Osmanlı; İslâm'a nisbetle orjinal bir medeniyet kurmak demektir.

Osmanlı; bu inanç sisteminin ruhundan uzaklaştığı oranda çatırdayan, çöken bir devlet ve medeniyet demektir.

Tarih muhasebemizin merkezidir Osmanlı.

Onun hatırasını gerçekten yaşatanlar, temsil ettiği mânânın kavgasını veren "Fatih ve Fetih" neslidir. Kutlama törenlerini sirk gösterisine çevirenler değil !...

BATILILAŞMAYA REDDİYE

BATILILAŞMAYA REDDİYE

Gökhan YAMANGÜL

Nedir batılılaşmak? Cevabını ünlü romancılarımızdan Kemal Tahir versin: *"Batılılaşma kelimesinde, batılı olmayan bir toplumun, kendi benliğinden vazgeçerek, ondan büsbütün sıyrılarak bir başka 'şey' olmaya çabalaması, yani imkansız zorlaması anlamı vardır"* (1)

Peki, 200 yıla yaklaşan batılılaşma, batıya benzeme çabalarına ne demeli? "İmkansız zorlamanın" mantığı ne? Cevabı basitçe şu: Batının teknik buluşları, maddi hünerleri karşısında gözleri kamaşan ve kendi medeniyetini ayakta tutan aşk ve vecdi kaybeden doğunun aydın ve idarecilerine musallat olan aşağılık kompleksi...

Artık Avrupa Türk aydınının gözünü büyülemiştir; insanlık ve uygarlık adına ne varsa oradadır. Sonra bu şaşaal hayranlık büsbütün teslimiyete dönüşür ve efendilerine yaranmak amacıyla kendi öz değerlerine savaş açan sözde aydın bir kitle türer. Alev Alatlının ifadesiyle, *"işgalcilerin öz-uzman aydınları..."*

Halk şaşkındır; öz evladından tokat yiyen bir babanın kırgınlığı ile hayata küsmüştür. İşte 200 yıla yaklaşan batılılaşma, yabancılaşma, daha açıkçası sömürgeleşme, emperyalizmin ilmiğini kendi ellerimizle boynumuza geçirme serüveninin ana hatları ...

Halbuki batı medeniyeti, batının kendi hastalıkları-na mukavemetinin bir neticesidir; başka bir bünyenin farklı hastalıklara karşı geliştirdiği bağışıklık sisteminin

ürünüdür o medeniyet. Biz ise bambaşka bir kültürün, bambaşka bir kıtanın, bambaşka bir inanç dünyasının çocuklarıydık. Yani bizim hastalığımızın sebepleri çok daha değişti ve muhtaç olduğumuz tedavi bambaşkaydı.

Cemil Meriç, *"aydın efendisinin ilaçlarını çalıp içen ahmak uşak"* (2) derken ne kadar haklı?... Batının kullandığı ilaçları içince iyileşeceğimizi sandık; defalarca zehirlendik, aydın denilen zümre uyusturucu bağimlilarından beter hale geldi. *"Batıda neleri herkes kabul ediyorsa, bizde ettik, neler tartışılıyorsa bu tartışmada şu veya bu yanı tuttuk. Bunların yanlış olabileceği veya hiç değilse bizim cemiyetimizle pek ilgisi olmayacağını kimse düşünmedi"* (3)

Batılılaşma meselesini "emperyalizm" ve "sömürgecilik" kavramlarının üstünü

örterek değerlendirmek, ne kadar ilmilik iddiası taşırsa taşısın, hastalığın ana merkezine ulaşmamızı engelleyecek ve bizi pansumanlarla avutacaktır. Batılılaşmanın arkasında bizzat batılılar, yani emperyalizm vardır. Sebebi açık: Bu topraklar üzerinde, kendilerinin uygulamaya cesaret edemeyeceği aşağılık planları, kiralık ajanları vasıtasıyla gerçekleştirmek... Alev Alatlının hanımın açıkça belirttiği gibi *"aydınsallığı meslek edinmişlerin görevi, herkeste belli bir gelişme düzeyinde var olan entellektüel faaliyetin, 'Batıcı' dünya görüşü doğrul-*

tusunda şekillenmesine öncülük etmektir. edebiyatta, sanatta, sinemada "Batıcı" dünya görüşü öylesi bir bakhılcılıkla ortaya konur ki, BATIYA MUHALEFET TOPLUM DÜŞMANLIĞI İLE EŞLEŞİR." (4)

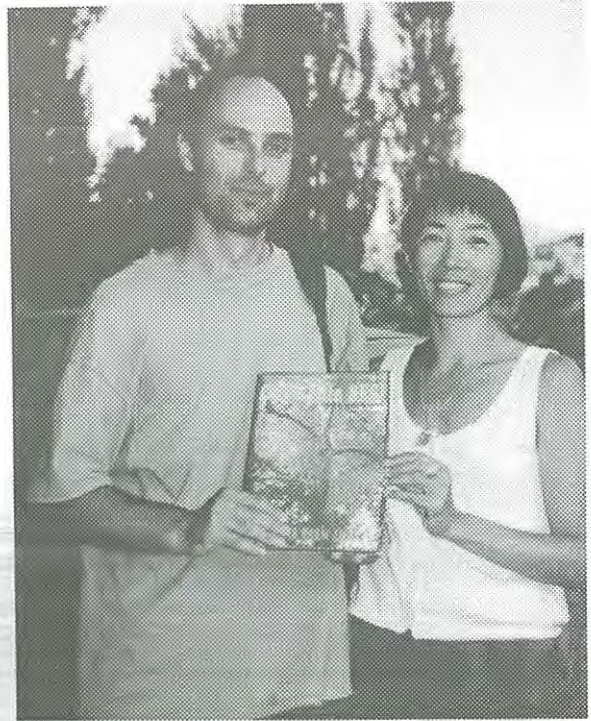
Halbuki horlanan doğu medeniyeti fedakarlık üzerine kurulmuştur; batı ise sömürgecilik... Önce kendi insanını sömürmüş, derebeylikler döneminde onlara kan kusturmuş, oraları yağmalamıştır batı. Bu günde aynı şekilde emperyalizm deyince ilk önce o gelmektedir akla. Batı her zaman olduğu gibi bugünde mazlum halkların madenlerini, ormanlarını, emeğini törelerini, inançlarını, kısacası maddi ve manevi zenginliklerini talan etmekte, onlarla beslenmektedir. Geri kalmış ülkeleri ucuz amele ve yağlı pazar yeri olarak gören böylesi yamyam bir medeniyete gönüllü uşaklık neden? Yine Kemal Tahir konuşsun:

"Batılılaştırmanın tek amacı, yüzde yüz batılı olup batılı sömürgecilerin ileri karakolu ödeviyle, sömürülen doğuya yönelmek, ona saldırmak, onu sömürülme kaderine zorlamak olabilir. Böyle bir amaç, batılı toplumlar için ne kadar yararlı ise, doğulu bir toplum için o derece zararlı, o derece onursuz düşürücüdür. Batı güçsüzse bu davranış delilik olur. Batı güçlüyse bu davranış üste vererek uşaklık olur. ikincisinde de aklın, kar hesaplarının, hassasiyetin ilgisi olamaz." (5)

Evet, batı demek "emperyalizm" demektir. Ve bağımsız olabilmenin, özgür bir ülkede yaşamının yolu emperyalizme tavrı almadan geçer. Ülkemizi tam yabancılaşmış bir sömürge, bir pislik yuvası haline getiren batı emperyalizminin bütün uzantılarına, batılı hayat tarzının bütün sembol mekanlarına, batının içimize sokuşturduğu bütün sahte değerlere "gerektiği şekilde" tavrı almamız.

Bu toprakların gerçek sahibi biziz, batıcılar batıya..!
Türkiye sömürge kalmayacak...!

Yves et jolle SARAZİN

Çetmi'ye Fransa'dan gelen iki turist. Doğal güzelliklerine hayran kaldıkları Çetmi'yi ilerde fırsat olursa tekrar ziyaret edeceklerini belirttiler

DİPNOTLAR

- 1- Kemal Tahir, Notlar 11, BATILILAŞMA , Bağlam Yay. 1. Basım, Eylül 1992, sayfa: 13
- 2- Cemil Meriç, MAĞARADAKİLER, Ötüken Yay. 2. Basım, 1980, sayfa: 273
- 3- Prof. Dr. Erol Güngör, DÜNDEN - BUGÜNDEN, Ötüken Yay. 6. Basım, 1993, sayfa: 147
- 4- Alev Alatl, VIVA LA MUERTE, Boyut Yay. 7. Basım, ekim 1996, sayfa: 68
- 5- Kemal Tahir, a.g.e. sayfa: 156

Mehmet BOZ

1960 yılı idi. Sabahleyin kalktığı zaman babamı yatarken görmüştüm. "Gel oğlum gözlerinden bir öpeyim" dedi. Daha baba sevgisi bilmiyordum. Yanına nazlanarak vardım. Doya doya gözlerimden öptü. "Oğlum birde kardeşini getir, onunda gözlerinden öpeyim" dedi.

Gudretim yetmiyordu ... Kardeşimi adeta sürükleyerek yanına götürdüm. Onunda gözlerinden öptü. Çocukda olsam, babamın bizlerden öpüp ağlaması içime batmış hüznlenmişim. Daha sonra ablamın da gözlerinden öpüp onu hoca'ya Kur'an-ı Kerim okuduğu yere gönderdi. Beni de ilkokula gönderdi. İki anam vardı. İkisine de "hakınızı helal edermisiniz?" diye sordu. annelerimin ikisinde, "Bu laf da nedemek. Hasta olan ölür mü?" dediler. Babam, "sonra pişman olursunuz" dedi. Annelerim damdaki karları ağaç kürekle kürümeye başlamışlar, daha sonra çeşmeye suya gitmişler. Bizler zaten okuldayız ...

Öğretmenim, " Mehmet sen evinize gitmeyeceksin" diyerek beni evine götürüp yemek yedirince... Babamın ölmüş olduğu şeklinde içime bir acı sindi... ve öğretmenin evinden kaçtım. Kapımızın önünde ikitane eli silahlı asker gördüm. Onlara; "Kapıyı açında babamın yanına gireyim deyince , beni kucaklayıp ağladılar. "Çocukları da küçükmüş" dediler. Kapımızda birde mühür gördüm. Yedi gün kapımız açılmadı. Komşularımız bir hafta bizlere baktı sahip çıktı. Herkes bizleri sevmeye çalışıyordu. Ama babamın " gel oğlum öpeyim" demesi gözlerimin önüne gelince gözlerimden yaşlar boşanıyor. Daha sonra doktorlar geldiler. Kapımızı açtılar. Babamı ağaçta asılı görünce beni bir ağbi kucakladı.

Babamı kabire götürünce, "sen de avucunla babanın kabrine toprak at" dediler. Attım.

Daha sonraları annelerimin biri babalık, diğeri annelik yaptılar. Bizi büyüttüler. Ne de olsa garip büyüdük. Okul masraflarını öğretmenlerim çekirdi. Halen hocalarını görünce aynı saygı ve sevgiyi duyarım. Arkadaşlarım babalarını bayramladıkları zaman, işte o zaman babasızlığa dayanamıyorum.

Çok arlı büyüdüm. Kimse kalbimi kırmadı. Babam

mazlum bir garipmiş. Bazı kişilerin yüzünden halen çocuk, çömlek sahibi olsak da öksüzlük içimize oturmuş. Annelerim "hayır oğlum, birşey yok" diyorlardı. Bizler büyüüp dağda bağda iş görürken "bunu yapanlar bizden beter olsun" diye beddua ederlerdi. Ben işte o zaman uyandım. Babama kötü davrananlar bana, " Mehmet babanda çok iyiydi sen de çok iyisin" diyorlardı ...

Birgün Ermenek'in Başköy denilen yere mısır unu almaya gittik. Annem, yengem ve dayıoğlum Ali, Yirik Eminesi ile birlikte...

Önümüz kış. Mısır ununu aldık ve yola çıktık. Halk bizi salmak istemedi. Bizler yine de yola düştük. Sekiztekneli Çeşme'ye kadar iyi geldik. Öyle bir tufan koptu ki herkes kayboldu ... Birbirimizi Kaynar Muğar'da bulabildik. Birbirimizi bulduk ama baba faciası gibi bir faciayla daha karşılaştık. Annem donuk bir vaziyette idi. "Anne" diye seslendim. Ses gelmeyince içimize bir korku düştü. Yengem ve yanımızdaki komşu da aynen donuk.

Biz o tufanda dayıoğlum ile birlikte köye gelip durumu haber verdik. Bunun üzerine bütün köylülerimiz, akrabalarımız yola düşüp onları getirdiler. Annem, hiç sessiz sedasız aylarca, yıllarca yatakta yattı. ... Ve ben hasta oldum. O sıralarda köye gelen, bizim Askeriye doktoru dediğimiz Dr. Ali ÖZEL beni muayene etmiş ve "bunu yatağından kaldırmayın, istirahat etsin" demiş, tavsiyelerde bulunmuş. Dr. Ali ÖZEL'i Efeoğlu rahmetli getirmişti... Daha sonra annem beni arkasında Hadim'e doktora götürdü... Annemin bir daha Hadim'e götürüp getirecek takadi olmayınca öğretmenlerim benimle ilgilendiler.

Halen halkımızda iyi tanır, Halit Tavşan, Ahmet Hulusi Yeşil, Atilla Güler, Emin Cihan Olgun gibi hocalarım yardımcı oldular...

Küçük yaşta gurbetçi olmaya mecburduk. Babam olmadığı için annem, " salgın parasını kazan gel oğlum" diye gurbete gönderdi. Ezgin büyüdüğüm için kaç lira verirlerse çalışırdım. Buna rağmen benimle gurbetçi olan arkadaşlardan fazla para kazanırdım.

Gündüzleri amelelik yaparken, gurbet valizi yap-

mak için marangozdan tahta kestirdim. Yatıncaya kadar valiz yapar satardım. Bazen iki yövmiye birden kazanırdım. Arkadaşlarım üç ayda dönerse ben bir ayda dönerdim.

Dede olarak Efeoglu dedeyi gördüm. Gurbetele gideceğimde nasihat ederdi. "Evden işine, işinden evine gitmezsen hakkımı helal etmem" derdi. Yapmış olduğum işlerden para alırken "iyi günlerde harca" demedik kimseye rastlamadım. İş aramadım. İş yaptıracak adam evime gelip " kardeşim benim de bir evim var yapılacak, yaparmısın?" diyorlar...

Bir de dayım vardı . Gözlükçü derlerdi. Birgün mektebin önünde bastonunu çekti ve iki üç defa yağrınımaya vurdu. Niçin vuruyorsun? demedim. Akşam eve geldi.

-Niçin sana vurdum bildin mi amıca? dedi.

-Bildim dayı deyip elini öptüm.

"Beraber gezdiğim arkadaşlar bana layık değil diye vurdun" dedim. Aferim. Sen toplum arasında sevilirsin. İşinle uğraş, bazen de veresiye çalış" dedi. Bu veresiye çalışma meselesini anlayamamıştım. sonra tekrar sormaya gittim.

-Tarlaya kavak dik, elma dik, çibik dik. O yapılan

işte veresiyedir. " dedi.

Onun da tavsiyelerine uydum. Yaramaz arkadaşlardan uzaklaştım. Bazen işlerimi kontrol eder "Aferin amıca" derdi. "Akrabalarımız içinde sana güveniyorum" derdi.

Günün birinde dayımın evinde kimse kalmadı. "Bir gel" dedi. Gittim "Şu evin önünde ki üzüm asmasını indireyim. Sabah Taşkent'e götür de sat Birer kilo çay yapar" Hiçbirşey söylemedim. Gittim sattım parayı getirip verince , "bana şu yeter, sende şunu al" dedi ... Bu aslında para değil saygı idi. Şimdi çocuğundan bir bardak su istersen, parasını ver der. Aslında saygı kaybolmadı bencillik başladı...

Yaşımız 15 filan, Mustafa oğlu Yusuf Karadeniz ile koruya gittik. Oruçluyuz. Birer Salkım üzüm kopardık bağdan ... Bağ E.H.'nınmış. Evlere geldik. Kapiya bir kadın geldi. Gülüm " Hasan dayın seni çağırıyor" dedi. Bizim içimizde bir şey olmadığı için gittik. Vardım ki Yusuf Karadeniz'de orada. "Ben teraviden gelinceye kadar oturun" dedi.

Tervi namazından sonra, geldi ve "sizi yarın karakola götürüleceğim" Niçin götürüleceksin? deyince bağırdı, çağırdı. ikimizinde birer garip annesi vardı. Hemen annelerimiz sözü tutulan

Koca Musa ve Ekiz İbrahim'i getirdiler.

Mahkeme başladı.

Hasan ağa " bunlar benim bağımdan üzüm koparmışlar" dedi. Musa ve İbrahim dayı sayılır adamlardı. " Çocukları derhal sal. Sonra asi bucağının gençleri duyarsa pişman olursun" Onlar lafını tamamlamadan kapı vuruldu " Hasan dayı kapıyı açarmısın?" deyince kapı açıldı. Hasan dayıdan ses kesildi. Asi bucağının gençleriyle sabahlara kadar eğlendik. Sahur yemeğini yedikten sonra ayrıldık. O zamanlar yokluk zamanıydı... Hasan dayı haklıydı ama bizler de haksız değildik...

1985 yılında görevli olarak belediye encümenliğine seçildim. 89 yılına kadar görevimi layık ile yapmaya çalıştım. 1989' da il encümenliğine aday oldum. Bağımsızdım. Anlayış olmayan yerden bir varlık doğmayacağını kavradım. Antalya'ya göç ettim. İnşaat ustalığına devam ettim. Düşüncelerim dedi kodu değil, iş imkanlarını araştırmak. Hiç kimseyi hor ve hakir görmemek.

Yaşım 44. Dört çocuk babasıyım.

Antalya / Habibler

ANTALYA'DAN DÖNÜŞ

Mehmet ŞEVİK

Yıl 1954. O tarihlerde Çetmi'lilerin çalışmak için seçtikleri en önemli mekan Antalya idi. Çünkü iklim şartları sebebiyle kış günleri Antalya'da çalışmak mümkündü.

Antalya'ya gidecek olan posta ayarlanır ve bu postanın başında bir çavuş bulunurdu. Bu çavuş Antalya'da iş bulur ve millet de o işte çalışırdı.

O sene milletin çavuşu Koca Çavuş ve Kara Mehmet'di. Antalya'da bahar gelinceye kadar çalıştık ve yolculuk hazırlıkları başladı. Şubat ayı olduğu için karadan gitmeyelim, trenle gidelim dendi. Antalya'dan bir kamyonu doluştuk Burdur'a geldik.

Emin Yusuf, Koca Çavuş, Kara Mehmet, Irza kırk bilet alalım, Konya'ya kadar trenle gidelim dediler... 40 kişilik bilet alındı. Namımıza bir kara vagon verildi. Biletimiz kırk kişilik ama biz kırksekiz kişiyiz. Birgün sonra vagona dolduk. vagonla bir tarafa mal götürmüşler bir yanda ot balyaları, diğer yan malum. Neyse ot balyalarını altımıza serdik ve tren hareket etti. Soğuk o biçim... Dondurucu ve hava buz gibi... Bir durak gelmiştik ki tren durdu ve kontrol geldi.

Fazlaları yakalatmamak için Havvanın Mustafa rahmetli ve bir kaç kişiyi, daha önce ayarladığımız şekilde sakladık. Ama ne yaptıysak ortaya

çıkardılar. Onların bindiğini görmedik, tanımayız ama paraları olmadığı için binmişler, bu vagona bize ait. Siz de insansınız gibi sözlerle kontroller ikna edildi ve Konya'ya geldik.

Konya'da Karagülle'nin hanı vardı... Tabii O zamanlar bizlerin otelleri hanlardı. Hana yerleştik. Ertesi gün ala vere yapıldı. Taşkent'in açık kamyonlarıyla yola çıkılacak. Kar yağmaya başlayınca kamyoncular "bu havada çıkılmaz, sabah gidelim" dediler.

Kalındı. Sabah ise olanlar olmuştu. Kardan yollar kapanmıştı. O tarihlerde yolları açmak günler alırdı.

Taşkentlilerle müşavere ettik. 4-5 gün geçti.. Nihayet toplu olarak vali konağına çıkalım dendi.

Hocaosman'ın Irza, bilirsiniz öyle işlerin erbabı idi. Valiliğe vardık ama vali ile görüşme fırsatı vermediler. Ertesi gün yine oyaladılar. "Graydarlar Karaman yolunu açıyor, ondan sonra sizinki de açılır" dediler. Daha sonra neticesi ne olursa olsun, deyip valiliğe yürüdük.

Kapıcı filan dinlemedik. Irza önde, Emin Yusuf dayı ile Valinin kapısına dayandık. Herkes orada valiliğin salonuna sığmıyoruz. Kapıcı görüşemezsiniz derken gürültüye vali bey dışarı çıktı.

Irza; "Bak Vali bey, gör, biz bir haf-tadır buraya gelip gideriz. Sizinle görüştürmediler. Bu şekilde mecbur

olduk. Eğer sizde bir zerre vijdan varsa bizim yolumuzu açtırırsınız, yarın bizi yollarsınız. Değilse biz buradan çıkmayız, ona göre ..." dediler

Vali; "Peki yarın yolunuzu açtıracam. Siz üzülmeysin" dedi.

Fakat bizimkiler yaş yere yatmadılar. Yanımızda Taşkent'li kamyoncular da var, Kiraydarlarla birlikte yarın bizde çalışacağız". dedik. Ve sabah oldu biz iki kamyonu dolduk. 2 garayder, 2 kamyon, bir kurtarıcı ve bir tankerle yola çıktık. Karaman yolu ayırımından itibaren grayderler bıçakları indirdi. Akşamın önünde Hıdırellez gediğinin gerisindeki düzlüğe vardık. Ama o gediği aşmak sabaha mahsustu.

Millet çantasını, yorganını yükledi ve aşağı Hadim'e vardık. Kalmak için odalara dağıldık. O zamanlar odalar meşhurdur.

Sabah olunca bir kaç hayvan kiraladık ve köye salimen ulaştık.

Ne çileler çekip ne zorluk gördük. Çetmili olanı her yerde bulduk El ele vererek bir vakıf kurduk Yazar kalem eski geçen günleri Hepimizin yaşadığı evleri Dönüp baksan geri geçen günleri Kimleri görürüz hatırlarmısın? O yolları çiğneyenler az kaldı. Kalanların dillerinde söz kaldı. Ne yazlar, ne kışlar bitti güz geldi Artık gitmek için sıra bizlere geldi.

ÇEŞME BAŞINDA

Aklıma geliyor gençlik günlerim
Yeşil yaylalarda gezmek isterim
Çetmide dolaşır tüm hayallerim
Oturur beklerdim çeşme başında

Açarım çeşmeyi akar şırırlar
Su sesinde gönlüm derin haz duyar
Doruğa çıkıyor o an arzular
Oturmak isterdim çeşme başında

Yayla yollarında ayak yorulur
Dinlemek isteyen su başı bulur
El yüz yıkayınca serinlik olur
Derin ah çekerdim çeşme başında

Çoban acıkınca arar bir pınar
Kuru ekmeğini suyuna banar
Şimdi benim gönlüm hasretle yanar
Azığımı yerdim çeşme başında

Yüzü kavururken boğucu sıcak
Serinliği ile ter kuruyacak
Sesiyle insanı ferahlatacak
Şırıltı dinlerdim çeşme başında

Şimdi hayaliyle avunuyorken
Tahta olukları özliyorum ben
Çok uzakta kaldım ağaç tekeden
Kendimden geçerdim çeşme başında

Yarpuz kokan çimler buz gibi sular
Benim hasretimde şırıltısı var
Özlediğim sesi dinliyor dağlar
Olsaydım gülerdim çeşme başında

Niğmetullah UÇAR
Korkuteli - 30.12.1998

KEKO MEHMET UYSAL

Babamdan işittiğim bir anıyı size anlatacağım.

Babam aslen Taşkentli Değirmenci oğullarından Ahmet efendi diye anılırdı. 1301 doğumlu Muazzaf askerliğini Jandarma olarak Antalya'da yapmış daha sonraki yıllarda savaşlar başlamış tekrar askere gitmiş savaşmış. Kendisi posta çavuşu imiş. Fevzi Çakmak Paşa ve Ali İhsan Paşa komutasında çeşitli cephelerde 16 sene 9 ay sonra köyüne dönebilmiş. Evlenmiş 1928 yılında ben dünyaya gelmişim. Büyümüşüm. 2 Mayıs 1948 yılında askere gittim. Sınıfım Süvari idi. Sarıkamışa sevk edildim. 3.or.9. Kor. 14 Süvari Tümeni 40 süvari Alayında Tümen komutanımız Aziz Zorlutuna komutasında askerliği 30 ayda ifa ettim. Komutanlarımız bize en iyi eğitimi verdiler. Şimdi fani dünyadan öbür dünyaya göçen komutanlarımı ve silah arkadaşlarımı saygı ile anar onlara Allah'tan Rahmet dilerim.

MUHTAR HASAN

1972 yılında ufak yollu bir köy bakkalı açtı. Bakkalı çalıştırırken bir ara muhtarlık seçimi oldu. Karşısında kimse yoktu. Millet yaylada oturuyordu. Gelen seçim memurları seçmene onun ismini verip ona oy attırdılar...

Çünkü ondan başka alternatif yoktu.

5 - 6 - 1974' de muhtar oldu. O tarihten bu yana karşısına bir iki aday çıksada, milletimiz ve mahallesinin isteği üzerine , herkes onu sevip saydığından dolayı halen Cömeşpınar mahallesi muhtarlığını sürdürüyor...

"Mahallemizin desteği ile inşaallah bu görevimi ölünceye kadar sürdüreceğim" diyen Muhtar Hasan, Hadim ve Taşkent ilçeleri, Boğaziçi kasaba ve köyleri de dahil olmak üzere en kıdemli ve en uzun süre muhtarlık yapan kişidir.

Muhtarlık onur belgesi dükkanının mütevazı bir köşesinde asılıdır...

"Yaşlandık artık" dedi bir ara...

"Yahu Hasan ağbi, sen benim çocukluğumda da böyle idin, şimdide aynısın hiç değişme yok" dedim... O bu durumu kabullenmedi ama sizce de öyle değilmi? 28 - 2 - 1948 Çetmi Cömeşpınar doğumlu. İlkokuldan sonra bir yıl Kur'an okudu. Sonra Konya'da ufakyollu ticarete seyyar satıcılıkla başladı. 1968'de asker. Sonra bir yıllık yine seyyar satıcılık... ve köyde bakkallık...

Sonrası bildiğiniz MUHTAR HASAN...

Kendisine rabbimizden uzun ve hayırlı ömürler ihsan etmesini diliyoruz...

BULUTLAR

*Sonsuzluğa gönül vermiş bulutlar
Pamuktan yumuşak, şiirden ince...
Bakın...bakın göklerdeki sevince
Sonsuzluğa gönül vermiş bulutlar*

*

*

*Rahmet taşır uzak... çok uzaklara
Hürriyet çiçeği canım bulutlar.
Ve onlarla büyür minik umutlar.
Benzer zambak gibi ak yapraklara;
Rahmet taşır uzak... çok uzaklara.*

*

*

*Bulutlar beni de alın, beni de !..
Gezin ülkeleri hep akın akın
Sonra bir gül bahçesine bırakın !
Batar yüreğime aşk dikenini de
Bulutlar, beni de alın, beni de !..*

Hakan YAMAN - 1995

GÜNLER ANI ERİDÜR..!

S. İzzet ÇAĞLAR

cek... Bir yere konacak... mevzuyu uzattıkça uzatabiliriz. Söylemek istediğimiz, her zerreinin bir gayeye hizmet ettiği gerçeğini gözler önüne sermektir... Peki bizler hangi gayeye hizmet ediyoruz? Bizim için en değerli şey (ler) nedir? Bu soruya vereceğimiz cevap, kimliğimizi ortaya çıkaracaktır. Para - Pul - mal - mülk mü?

Nedir bizim için en değerli şey?

* * *

Bir yere yardım etmen söz konusu... Mesela vakıf, "desinler" diye mi yardım yapıyorsun, yoksa "demesinler" diye mi?

* * *

Senin yanına gelen birileri nazarında hangi özelliği ile iltifatına layıktır ?

* * *

İnsanoğlu yaşadığı hayatın kendi önüne çıkardığı fiili engellerle mücadele ederken, dünyada kendisi için değerli gördüğü şeyler uğruna, bilerek yada bilmeyerek de mücadele etmektedir... Bir çocuğun ağlaması, gülmesi, bir koyunun melemesi, bir arının kanat çırpması evet bütün bunlar bir mücadelenin, çaba ve gayretin izleridir ve herşey bir gayeye bağlıdır... Havada rastgele uçan cansız bir toz zerresinin bile onu harekete geçiren bir kısım sebepler vesilesi ile hareket ettiğini biliyoruz... Önce o toz zerreciği olacak, nasıl oldu? Onu bir yel savuracak, boşlukta mekan işgal ede-

İdarecinin ve aldığı kararlar, sonuçları itibariyle mazide hatırlanacak bir çöplük mevkiine mi getiriyor seni? İnsanlığın mazisinde ara sıra ibret alınsın diye hatırlanan nice firavunlar ve nemrutlar vardır ki ? Onlar "ŞÖHRET AFETTİR" gerçeğini bilseler bile durum değişmeyecektir. Çünkü afet kendinden başkasını küçümsemeyle başlar... Kendini büyük adam sanıyorsun ya! Halbuki, "harabat ehline hor bakma şakir, hazineye malik nice viraneler var" sözü bizim atasözümüz.

* * *

Said el-Harraz (K.S.): “aziz ve kıymetli olan vaktini, en aziz ve en değerli olan şeyden başkası ile meşgul etme. Kulun en aziz şeyi, mazi ile müstakbel arasında yalnız Hakk ile iştigal etmektir.”

* * *

“Allah’u teâlâ’nın tercih ve ihtiyarındaki güzelliğe vakıf olan kimse , onun kendisi için yaptığı tercihten başkasını temenni etmez “ Hz. Ali.

* * *

“... Pes imdi fırsat eldeyiken kadrın bilüp dâyıma ibâdâta, tâata meşgul olmak gerek Hikâyat olundu:

Meşâyıhdan birisi müridler ile giderken nâgah bir buz satıcı Arab’a uğradılar. Başında tablayıla buz götürüp bağırur ki; (irhamû men yezûbi re’ sumâlihî ya müslimin); yani:

-” İy müslimanlar, esirgen şol gişiyi ki, sermayası eriyor. Esen yiller âni eridür ve güneş

âni eridür.”

Şeyh hemen ki Arab’ın avazın işitdi, âh idüp düşdi. Aklı zayıf oldu. Müridler elin ayağın ovdılar. Bir zamandan sonra aklı yine geldi. Müridler eyiddiler:

-”Ya şeyh, ol buz satıcının âvazın işidecek, âh idüp ne hâla mübtelâ oldunuz?”

Cevap virüp didi: “Nice âh idüp aklum zayıf olmasun. Ol esirgenici, sermayası eriyen ben günahkârım ve sizlersüz; Ol sermayâ ömrümüzdür.

Günler âni eridür. Hefteler âni eridür. Yıllar âni eridür. Biz gaflet uykusuna mus-tağrak olmuşuzdur.

Pes, akıl olan kişi her nesneden bir ibret alsa gerekür.” (Cinân’ü’l Cenân-İslam, s.13-Sh: 58)

* * *

Yaşadığımız hayatın günlük hay-huyları arasında gafletle tükettiğimiz ömrümüzün geriye kalan kısmını ne ölçüde ve nasıl değerlendireceğiz?

Gerçek kimliğimiz halkın gördüğü ve tanıdığı kişiliğimiz ve imajımız değildir. içine “ben” duygusu yerleştirdiğimiz kalıbımız, “desinler” diye yaslandığımız insanlar bizi içine düşeceğimiz hallerden kurtaramaz? Bu şundan belliki, ölüme çare yoktur ve herşey gelip geçicidir... Bizler gelip geçici şeyler uğruna harcadığımız hayatın hesabını vereceğimize inanıyorsak, inandığımız gibi yaşamaya mecbur, muhtaç hatta mahkumuz...

* * *

“Malım azalmasın, tenim incinmesin” banane anlayışı ile yaklaşıyorsak meselelere, birkısım doğrular bizim varlığımızda istiklalini ilan etmemiş demektir... Öyleyse doğrulara teslim olmak gerekmez mi? Zaten İslâm, teslim manasına da gelmiyor mu?

Son sayımızda askeri okula girdiğimiz gün, bir öğrenci gösterisine katıldığımızı bundan dolayı aynı gün okuldan atılma tehlikesi ile karşı karşıya kaldığımızı, sonuçta okuldan atılmayıp birer ihtar cezası ile işi savuşturduğumuzu yazmış ve o abdestle iki sene namaz kıldığımızı !, iki sene sonra abdestlerin bozulup peşpeşe olaylara karışma durumunda kaldığımızı belirtmiştim.

Askeri okulun ilk gününde yaşanan bu maceradan sonra artık kendimizi derslerimize vermiştik. Günlerimiz saatlerimiz dopdoluydu. Yirmi saat çalışıp, başımızı yastığa koymadan derse

gittiğimiz günler çoktu. Bu çalışma temposu ile fakültenin bir ve ikinci sınıflarını takıntısız geçmiştim. Artık üçüncü sınıftaydık. Teorik dersler azalmış ve kısmen rahatlamıştık. Sosyal - kültürel faaliyetlere daha fazla zaman ayırabilecektik. Bu arada fakültelerdeki sağ-sol çatışmaları ve bu yöndeki öğrenci kavgaları artarak devam ediyordu.

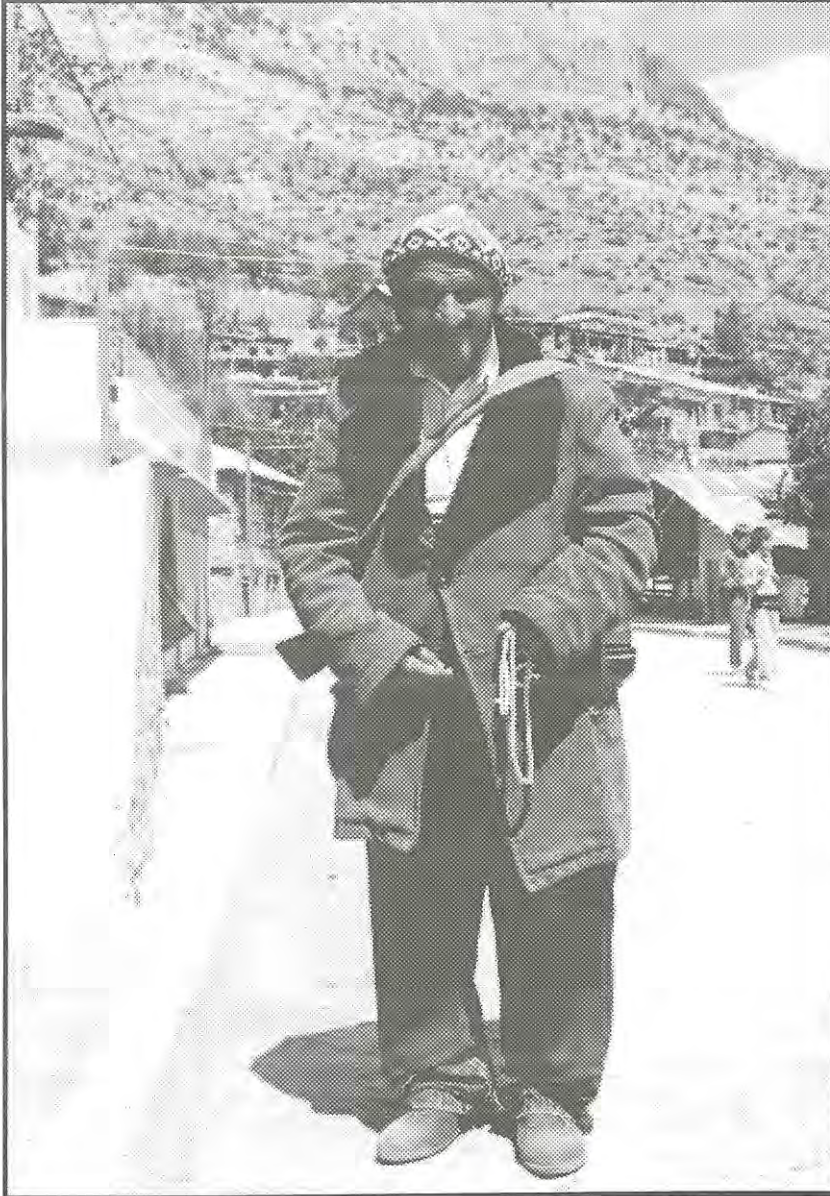
Günler böylesine geçip giderken okulda yapılan bir anonsta öğrencilerin, falan günün falan saatinde, falan salonda toplanmaları emrediliyordu. Belirtilen gün ve saatte tüm öğrenciler konferans salonunu hınca hınç doldurmuştu.

Konuşmacı bir dış hekimî yüzbaşıydı. Konuşma mevzusu muaşeret konularıydı. Toplum içindeki hal ve hareketlerimiz, yiyip içme, giyim kuşam, karşılıklı selam-sabah v.s. gibi insan münasebetleri üzerine konuşuluyordu. Konu güzeldi ve herkes can kulağı ile dinliyordu.

(Toplum içindeki karşılıklı insan münasebetlerini en iyi anlatan kitap İmam-ı Gazali Hazretlerinin Kimya-yı Saadet kitabıdır. Her yönü ile mükemmel olan bu kitabı tüm müslümanların, herkesin okumasını ısrarla tavsiye ediyorum.)

Konuşmaların can kulağı ile dinlendiği bir sırada konuşmacı, aniden ve hiç alakası yokken lafı değiştirdi ve konuyu komünizme getirerek: "Çocuklar, ben uzun zaman Rusya'da ve Moskova'da bulundum. Komünizm, öyle denildiği gibi kötü bir rejim değil. Hatta çok iyi tarafları bile var." deyiverdi.

Konuyla hiç ilgisi olmayan bu sözler salona bomba gibi düşmüştü. Müthiş bir sessizlik ve buz gibi bir hava esmişti ki, bu sırada bir öğrenci masanın üzerine fırlamıştı. Olanca öfke ve gücüyle bağırarak yüzbaşıya cevap veriyordu: "Yapılan konuşma ile konunun

bir ilgisi olmadığını, askeri bir okulda bu tip konuşmaların yapılamayacağını, madem Kominizm çok güzel ise Moskova'da kalması gerektiğini..." yüzbaşının yüzüne karşı haykırırcasına söylüyordu. Böyle bir reaksiyonla karşılaşacağını tahmin etmeyen konuşmacı kıpkırmızı olmuştu. Kan-ter içindeydi. Yanındaki koltuğa yığılırcasına oturmuştu. Masanın üzerinde bağırarak konuşan öğrenci ise Ali ÖZEL'di. O masanın üzerine nasıl fırlayıp çıktığını hala hatırlayamıyorum. Demek yüzbaşının (o günün şartlarında) kominizmi öven konuşmaları benim tepemi attırmış ve tahammül sınırlarımı zorlamıştı. Kendimi toparladığım zaman masanın üzerinde yapayıldım. Bütün gözler bana çevrilmişti. Konuşmacı yığılıp kaldığı koltukta ter döküyordu.

Çok geçmeden salondaki sessizlik ve soğukluk yerini gürültüye bırakmaya başlamıştı. Bir gurup öğrenci bana karşı sözlü saldırıya başlamıştı. Hatta bulunduğum masaya doğru hamle yapıyorlardı. Yüzbaşıya karşı gelemeyeceğimi söylüyorlar, gerici, yobaz, ırkçı, turancı v.s. diye bağırıyorlardı. Bu arada masama inip yerime oturmuşum ki, başka bir gurup öğrenci de benim safımda yer alıp, çeşitli slogan ve hareketlerle karşı öğrencilere gözdağı veriyorlardı. Kısacası salon iyice elektriklenmiş, bir çatışmanın eşiğine gelinmişti. Bu sırada komutan dahil, okul idaresi tam kadro salona girmişti. Komutana "okulda isyan çıktı" diye bildirilmiş, bu yüzden de bayağı telaşlıydı. (Bu komutan inanç ve iman yüklü Kurmay Albay Orhan Yiğit'ti Eksiksiz bir komutan ve çok değerli bir kurmay subaydı. Sonraları Orgeneralliğe kadar yükseldi ve Jandarma Genel Komutanlığı yaptı.)

Karşı gurup, benim benim isyan çıkardığımı, yüzbaşıya karşı geldiğimi, terörist olduğumu bağırarak söylüyorlardı. Zaten bağırıp çağırmak, kavga - gürültü, ortalığı karıştırmak solcu-inançsız-serseri grubun biricik karakteriydi. Ben de onlara göre anında terörist olup çıkmışım. Komutan yerini alıp ortalık sakinleştikten sonra "isyanı çıkaran ortaya çıksın" demesiyle koro halinde beni göstermeleri bir olmuştu. Bütün gözler üzerime kilitlenmişti. Zaten ok yaydan çıkmıştı ve olanlar olmuştu. Geri adım atılamazdı. Tereddütlü ürkek fakat inançlı bir şekilde öne fırlamışım. Beni 14 ayrı suçla itham ediyorlardı. Suç maddeleri yukarıdan aşağıya sıralandıktan sonra savunmaya geçilecekti.

Bu bir nevi halk (halka açık) mahkemesi gibiydi. Ama mahkeme kesinlikle adildi. Komutan gürültüye pabuç bırakacak kişi değildi. İtham

edilen suçlar ise gericilik, yobazlık, ırkçılık, turancılık faşistlik v.s. gibi konulardı. Bizim için inanç ve iman gereği olan çok şey bazıları için suçtu. Onun için bana isnat edilen suçlar normaldi ve benim yaşantıma uygundu. Ama ders çalışmaktan bazı konuları derinlemesine araştırmaya vaktimiz olmamıştı. Faşist diyorlardı. Faşizmin kominizme karşı İtalya'yı savunan italyan milliyetçileri olduğunu o zamanlar pek iyi bilmiyordum. Turancı diyorlardı, turancılığın bir milyarı bulan dünya Türkü arasında din, fikir, ülkü birliği olduğunu tam olarak bilmiyordum. İyi bir savunma yapamam, doyurucu bilgi veremem diye telaşlanmaya başlamışım ki tam bu sırada son sınıf öğrencisi Engin Tuncer ağabey (şimdi İngiltere'de Prof.) söz isteyerek sahneye geldi. Benim yalnız olmadığımı masanın üzerine çıkıp konuşmamı kendilerinin teşvik ettiğini, hesap verilmesi gerekiyorsa bu hesabı benim değil, beni teşvik edenlerin vermesi gerektiğini söyleyerek, tahtaya yazılan ithamların tümünü kabul ettiğimizi belirtti. Kendi sınıfım ve üst sınıflardan 15 öğrenci daha sahneye gelerek bir suçlu varsa benim değil kendilerinin suçlu olduğunu söylediler. (Bu arkadaşlardan İrfan Sabah, Mahmut Çapar, Metin Denli benim sınıfımdaydılar. Şimdi üçüde profesördürler. Diğer arkadaşlarında hepsi yükseldiler. Prof. General oldular. Bunlar okulun en gözde, çalışkan namazında- niyazında, boks, judo, halter, güreş gibi spor dallarında temayüz etmiş isim yapmış arkadaşlardı.)

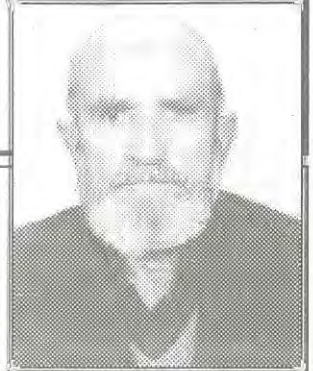
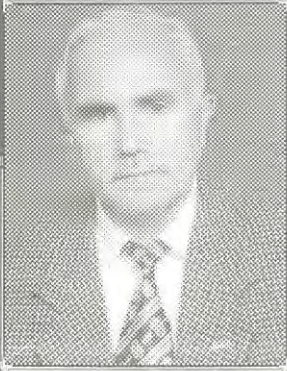
Bunun üzerine komutan, "en kıdemliniz savunmanızı yapsın" dedi. Böylece benim üzerimden büyük bir yük alınmış oluyordu. Savunmayı şimdi Prof. olan Dinçer Övün ağabey üstlendi. Çok güzel ve doyurucu konuşmalar yaptı. Konuları izah etti. Bu arada karşı öğrenciler perişan olmuşlardı. Onlar bizim ithamları kabul etmeyeceğimizi, suçluluk psikolojisine girip telaşlanacağımızı, perişan olacağımızı sanıyorlardı. Aksi olunca her biri patlıcan gibi morarip kalmıştı.

Neticede subaya karşı geldiğim için okul disiplin kuruluna verildim. Kargaşaya sebep olduğumuz için de Askeri mahkemeye verildik. Aynı fikirleri oralarda da savunarak beraat etmiştik. Konuşmacı yüzbaşımız askerlikten ayrılmak zorunda kalmış ve ayrılmıştı.

-(esas hadiseler gelecek sayımızdadır. bekleyiniz)

KARAGÖZ -

Mustafa BOZDOĞAN-

Türk sahne kültürünün karakterleri Karagöz ve Hacıvat'ı hepimiz biliriz. Bu ikili hafızalarımızın derin-

liklerinde yer eden, bizleri kah güldüren kah ağlatan, düşündüren, her olaydan bizlere hayat dersleri sunan kahramanlarımızdır.

Burada bahsedeceğimiz Karagöz bizim KARAGÖZÜMÜZ'dür

İçimizden birisidir. İzmir'de askerliğini yapan oğlumu görmek için gittiğim zaman Mustafa Bozdoğan'ı orada gördüm. Gerçi yıllar öncesi bir izmir ziyaretimde de görmüştüm. O zaman izmir'in Kemeraltı Semtinde seyyar satıcılık yapardı. Avuç içi kadar bir yerde cüzdan, çanta, kemer, v.s. alış-verişi yapardı. Kendisi İzmir'e yerleşen ilk köylümüzdür. Onun inanılmaz başarısı bazı köylülerimizi İzmir'e yönlendirmiştir. Karagözünde desteği ile şimdi İzmir'de bir Çetmililer cemaati oluşmuştur. Kemeraltı İzmir'in kalbi gibidir. İşte hemşehrilerimiz kemeraltı gibi bir yerde iş kurmayı başarmış ve emekli bile olmuştur.

Burada önemli olan İzmir gibi oldukça dejenere Kemeraltı gibi hafif meşrep bir semtte bozulmadan kalabilmesidir. Mustafa dinine, milliyetine,

örf ve adetlerine bağlı, iyilik sahibi ve de milletvekili adaylığına talip olabilecek kadar da cesaretlidir.

Mustafa (Karagöz) Mehmet Akkız çiftinin oğullarıdır. Babasına Hacı Mustafa'nın Mehmet denirdi. 1970'li yıllarda İzmir'e göçmüş ve mütevazı bir yemci dükkanı açmıştı. Mehmet amca "yemci dede" namıyla çevresinde saygı uyandırmış, sevilip sayılmıştır. 1991 yılında vefaata etmeden önce hacc farizesini yerine getirerek Hacı Mehmet olmuştu. Mehmet amcanın Mustafa'dan başka Hüseyin, Mevlüt ve Ayşe adlarında üç evladı daha vardır. Hüseyin'i tüm Çetmililerin bilmesi lazım. Koreli'yi kim bilmez? Koreli Hüseyin Ordumuzun sınır ötesi ve ülke aşırı savaşlarına katılan ilk Çetmilidir. Kendisi sigorta emeklisi olarak Antalya'ya yerleşmiştir.

Mustafa (Karagöz)babasının hatırası olan anacığı ve iki evladıyla beraber İzmirde emeklilik hayatı sürmektedir. Tüm aileye sağlıklar diliyoruz. İnşallah Milletvekilliğini de görürüz.

Dr. Ali ÖZEL

BEDR GAZASI

N. Fazıl KISAKÜREK

Allah'ın Rasülü, ağaç dallarından bir gölgelik yaptırdılar ve altına geçtiler. İlk büyük İslam cenginin Peygamber karargahı...

İlk olarak küfür saflarından üç kişi çıktı. Rabia oğulları Utbe ve Şeybe ve Utbenin oğlu Velid... iki kardeş ve birinin oğlu...

İman saflarından da Haris oğulları... Avf Muaz ve Abdullah bin Revaha cephe aldılar

KAFİRLER haykırdı:

-Siz kimsiniz ? Kimlendensiniz?

Harisoğulları, adlarını, sanlarını, teker teker saydıktan sonra karşılık verdiler:

-Ensardanız! Allah Rasulünün Medine yardımcılarından...

Dediler ve yüzlerini peygamber otağına doğru çevirip, Allahın bileKur'an'da hitap şeklinde kullanmadığı mukaddes has ismi ile O'na bağıldılar

-Ya M....! bize kendi içimizden, kendi kanımızdan adam çıkar!

Allah Rasulünün bir işaretiyle amcaları Hz. Hamza ve yeğenleri Ali ile Haris oğlu Ubeyde öne atıldılar.

İNKILAPLARIN İNKILABI

EVET; iki düşman saf içinde, baba, oğul yeğen, amca, kardeş birbirine karşı... Onları birbirinden ayıran ve birbirine düşüren saik ne kadar kuvvetli ... İnkıbların inkılabı işte bu...

Üç küfür cenkçisinden yine sual:

-Siz kimsiniz?

Üç büyük iman heykeli , teker teker şerefli ünvanlarını saydı.

Cevap:

-İşte tam istediklerimizsiniz, bize denksiniz!

Karşılıklı yürüdüler, birbirlerinin üzerine atıldılar.

MÜSLÜMANLARIN en yaşlısı Ubeyde hazretleri... Küfrün en genci Velid ile karşılaştı. Hamza'ya Utbe düştü. Ali'ye de Şeybe...

Hazreti Ali ve Hazreti Hamza imanını savurduğu birer kılıçla kafiri devirdiler. Ubeyde, aynı kuvvet hamlesiyle kılıcı

Toz, duman, nara, çığlık, demir sesleri...ve gerilerden hücum işareti veren davul güm-bürtüsü...Sağa , sola, öne , daim ileriye kılıç sallayan müslüman-lar... Yanlarında tanımadıkları, görmedikleri, beyazlar giyinmiş, başları beyaz sargılı insanlar...Ve dövüşen insanların kulaklarında duymadıkları, bilmedikleri sesler:“-Dayanın ! Düşman zavıf! Allah sizinledir!”

savururken, düşmanıda beraber kendisi dizinden yarlandı. Hamle kafiye geçmek üzere... Hemen Ali ve Hamza atıldılar ve kafirin işini bitirdiler.

HAZRET-İ ALİ

“...O gün meydana ilk olarak

karşılaştı. Ben Şeybe ile, Ubeyde ise Velid'e saldırdı. Ubeyde'yle Velid birbirini ezerken, ben ve Hamza işimizi bitirip Ubeyde'nin yardımına koştuk ve rakibini öldürdük.”

EFENDİMİZ DUA EDİYOR

Üç azılı kafir, kanlar içinde ve kum üstünde, açık göçler ve çarpık suratlarıyla, nur indiğine inanmadıkları semaya bakıyorlardı.

Allah'ın Rasülü karargahlarında, Yanlarında en büyük dostu ve sadık başlısı Hazret-i Ebubekir...

Taraflar arasında ferdi cenk bitince saflar birbirine yaklaşmaya başladı. O an, meydana çıkan manzara Puşatlar içinde, birbirine sıkı sıkıya yapışmış yürüyen bin kişi... Ellerde kılıç, suratlar çatık, geliyorlar! Karşılarında sadece 300 mü'min... Belki her biri bir orduya

Rebia oğlu utbe çıktı. Arkasında oğlu Velid ile Şeybe... Nida edip er dilediler. Ensardan birkaç insan ilerledi. Bunların kim olduklarını öğrenince, kendileriyle işleri olmadığını ve ille amca oğullarını istediklerini söylediler. Allah'ın Rasulünün emirleriyle Hamza, ben ve Ubeyde çıktık. Hamza Utbe ile

bedel amma , sayıda üçte bir...

Allah Rasülü, ellerini iki yana ve bütün açılma imkanı ile yaydılar:

“... Ya Rab, şu iman topluluğunu helak edersen yeryüzünde sana ibadet edecek kimse kalmaz.”

Ellerini öyle açtılar ki, omuzlarından örtü düştü. Ebubekir örtüyü alıp omuzuna koydu ve dedi:

E y

Allah'ın

Rasulü, dua ve niyaz

seni bu kadar üzmesin. Elbette Allah sana vaadini yerine getirecek.

-Ümmeti için korkan Peygamberler Peygamberine güvenen sahabinin, o anda kendi ayrı ruh makamlarından yükselttikleri iki ulvi ses...

"YA EBABEKİR, MÜJDE!"

SAFLAR tertibe girerken iki rekat namaz kıldılar ve yine dua ettiler:

"-Allahum; beni mahzun etme!"

Bana vaadini lütfet!"

Allah'ın sevgilisine mahsus, erişilmez rica ve niyaz makamı...

Hazret-i Ali

"-Defalarca Allah Rasulünün yanına gidip geldim. Başları sec dedeydi. "Ya Hayy!, Ya Kayyum!" diye nida ediyorlardı."

Bir an, uykuya dalar gibi oldular ve hemen gözlerini açtılar:

-Ya Ebabekir, müjde!

Ve bir ayet okuyarak karargahtan çıktılar:

Meali:

"-YAKINDA KAFİRLERİN ASKERLERİ SİNER VE ARKALARINA DÖNERLER."

CEBRAİLİ görmüşler ve beşareti almışlardır.

Hazret-i Ömer:

"- Ben Allah Rasulünün, zırhını giyip gölgelikten çıkarken okuduk-

ları ayeti, nazil olduğu zaman anlayamamıştım. O anda anladım ve haşyetle irkildim."

Mucize üstüne mucize...

Allah'ın Rasulü yerden bir avuç kum aldı ve yaklaşan düşmana doğru saçtı:

"-Yüzleri kara olsun!"

EVVELA bir ok çarpışması... Derken...

İki taraf kılıç, gürz, hançer, mızrak, birbirine girdiler.

TOZ, duman, nara, çığlık, demir sesleri...ve gerilerden hücum işareti veren davul güm-bürtüsü...

SAĞA, sola, öne, daim ileriye kılıç sallayan müslümanlar... Yanlarında tanımadıkları, görmedikleri, beyazlar giyinmiş, başları beyaz sargılı insanlar...

Ve dövüşen insanların kulaklarında duymadıkları, bilmedikleri sesler:

"-Dayanın! Düşman zayıf! Allah sizinledir!"

AYET Meali:

"-O günü an ki, Allah'dan yardım diliyordunuz. Ve Allah size birbiri ardınca bin melekle yardım etti."

Yine Ayet Meali

"-O günü an ki, şeytan kafirlerin işini bezeyip, kendilerine hoş gösterdi ve o gün insanoğlundan kimsenin onlarla boy ölçüşemeyeceğini söyledi, onları kurtaracağını vaad etti. İki taraf karşılaşınca da arkasını dönüp gitti ve dedi: Ben sizden usandım, ben Allah'tan korkarım. Allah'ın gazabı büyüktür."

MELEKLER YARDIMA GELDİ

Düşman saflarına doğru kasırga gibi bir cereyan... Kimsenin eşini benzerini görmediği atlar üzerinde şakırdayan kılıçlar...

Bunlar ve öbürleri meleklerdir; Allah'ın emriyle insan şekline girmiş, Müslümanlar arasına katılmışlardır.

O gün meleklerin öldürdüklerinde hususi nişanlar... Boyunlarında ve parmaklarında kara kara lekeler...

İbn-i Abbas:

"-Gıfar oğullarından biri anlattı: Bedr cengi gününde, amcamın oğluyla, yüksek bir tepeden muharebeyi seyrediyorduk. Maksadımız hangi taraf bozulursa o tarafın öteberisini yağma etmekte. Böylece dağın tepesinden bakarken, yakınlardan bir bulut gelip önümüzden geçti. Buluttan at kişnemeleri geliyordu. Amcamın oğlunun korkusundan ödü patladı. Aynı hal, az kalsın benimde başıma geliyordu. Bulutun içinden bir ses işittim: Yürü!"

Müslümanların kılıcı kendisine değer değmez düşen başlar...

Allah Rasulünün yerden alıp attığı kumun değmediği bir tane kafir kalmamıştır.

Ayet Meali:

"-Onu sen atmadın Allah attı."

Kureyş büyüklerinin bir çoğu kılıçtan geçti, bir çoğu esir oldu. Bir kısmı da, tabana kuvvet kaçtı.

EBU CEHL

Ölüler arasında ikinci küfür kuduzu Ebu Cehil...Başını kesmek için göğsüne oturan müslümana:

-Çok yüksek yere çıktın koyun çobanı!

Diyecek kadar mağrur Ebu Cehil...

Yere düşünce, ölüm yarasını bir Medineli'den aldığını öğrendi ve dedi:

-Keşke beni çiftçilerden başka birisi öldürseydi.

Sonra:

-Zafer ne tarafta?

Diye sordu ve İslamlarda olduğunu haber alır almaz ilave etti:

- Muhammede de ki, şu ana kadar onun düşmanıydım, şimdi büsbütün düşmanıyım!

Ve başı kesildi.

Allah'ın Rasulü, küfür kuduzunun kesik başını görünce üç kere şükür secdesine kapandılar.

Mekke'de kalan Ebu Leheb ve kervanla kaçan Ebu Süfyan müstesna. Kureyşin bütün büyükleri ya ölü ya esir... Yirmi dördü Kureyş uhularından, yetmiş ölü bir okadar da esir...

(Necip Fazıl Kısakürek, Çöle inen Nur, s. 275),

ÖZLEDİM

Halis Yazıcı

Özledim çok özledim
Ben Çetmiyi özledim
Yıllardır gurbetilde
Ben Çetmiyi özledim.

Çevresinde komşular
TasKent, Ilıcapınar
Bolay, Balcılar, Avşar
Ben Çetmiyi özledim.

Bolay'ın bakışını
İnişin yokuşunu
Suların akışını
Ben Çetmiyi özledim.

Nice nice belenler
Yüce dağlar tepeler
Çingir tuzla sekiler
Ben Çetmiyi özledim.

Aşka gelip yazanlar
Misafirler ozanlar
Sadık yeri kuzanlar
Ben Çetmiyi özledim

Sıra sıra dağları
Bahçeleri bağları
Sultan nevrüz bayırı
Ben Çetmiyi özledim.

Güzelliğin farkını
Kuzandaki parkını
Şu muhterem halkını
Ben Çetmiyi özledim.

Üstünde sıra dağlar
Sanki güneş ile ay
Kızılkaya sarıyar
Ben Çetmiyi özledim.

Sıralı yaylaları
Çağlıyor pınarları
Sıladan ayrılalı
Ben Çetmiyi özledim.

Herkes bilir huyumu
Çok severim köyümü
Akrabamı soyumu
Ben Çetmiyi özledim.

Akpınar yaylasını
Dikmenin havasını
Yaylaların hasını
Ben Çetmiyi özledim.

Sıla aşkı var bende
Ruh kaldıkça bu tende
Ecdadım soyum orda
Ben Çetmiyi özledim.

Çetminin sekisini
Rabbimin velisini
İhsan efendisini
Ben Çetmiyi özledim.

Ruh çıkınca bu tenim
Orda kalmak isterim
Ana yurumdur benim
Ben Çetmiyi özledim

Baharın gelişini
Kuşların ötüşünü
Sılaya dönüşümü
Ben Çetmiyi özledim.

Kıymetini bilenler
Avrupadan gelenler
Evliyalar erenler
Ben Çetmiyi özledim.

Ardışıl dağlarını
Şirin yaylalarını
Bahşışın kavalını
Ben Çetmiyi özledim.

Dağları aştu gönül
Yollara düştü yürür
Gurbette geçti ömür
Ben Çetmiyi özledim.

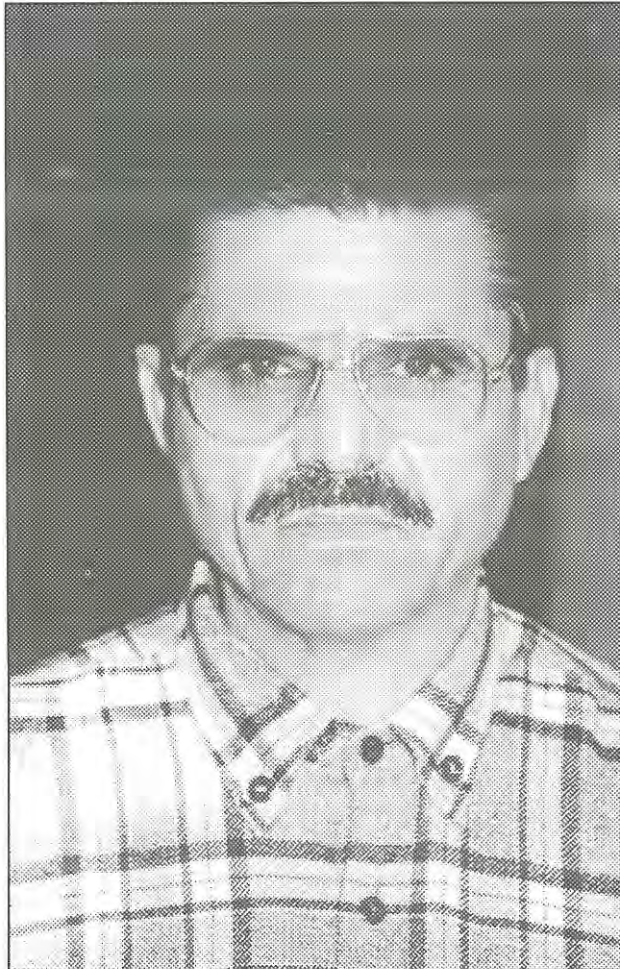
Yazdım bunca yazılar
Gönül böyle arzular
Yüreğimde sızılar
Ben Çetmiyi özledim.

Yeter yazarım yeter
Kekik yavşanla biter
Daim burnumda tüter
Ben Çetmiyi özledim.

Ezelden kara bahtım
Göksekide var ahtım
Halisdir benim adım
Ben Çetmiyi özledim.

Aktı gözlerden yaşım
Döküldü saçım dişim
Kerim Bozdağ kardeşim
Ben Çetmiyi özledim.

Çetmi'nin Sesi dergisi okurlarına ve
tüm Çetmililere armağanım
Saygılarımla

AKKOCA AİLESİ

Dr. Ali ÖZEL

Bugün Akkoca ailesini tanıtmaya çalışacağız. İşimiz bayağı zor. Kalabalık, salkım-saçak ve dalılı-budaklı bir ailemiz.

Olay, hemhem Hüseyin de denem imam Hüseyin Akkoca ile Başlıyor. Hemhem Hüseyin ile Raziye ninenin evlenmelerinden bereketler yağmış, Allah'ın izniyle büyüdükçe büyümüş.

Hemhem Hüseyin çiftinin İsa, Mehmet, Ahmet, Emine ve Ayşe isimli evlatları dünyaya gelmiş.

Hemhem Hüseyin'in birinci evladı İsa Akkoca'ya kır İsa denirdi ve köyde o adıyla bilinirdi. Kır İsa amca Molla Osman Hacıeli'sinin kızı Raz (Raziye) teyze ile evliydi. Güney Pınar'daki geniş tarlası ve Sığındı'daki geniş bahçeleri ile İsa Amcam Çilek Abdullah'ı Gölükçü dayı ile beraber köyün üç ağasından biriydi. O zamanlar 150 havayı buğday, beş on urup ceviz ve birkaç batman bekmez'le ağa olunuyordu.

İsa amcamın (Kır İsa) bir tek kızı vardı. Adı Fatma olan bu kız Mustafa Özel'le evliydi. (İsa amcam, Sığındı'nın kayıtsız Şartsız hakimiydi, derebeyi gibiydi. Sığındı Gedüğinden Hatıb'ın suyuna kadar olan bölümden o sorumluydu. İzni olmadan kuş uçamazdı. İzni olmadan uçan kuş da eceline susamış demektir. Kır İsa amca bir de kavgayı severdi. Sınır kavgasını. Sınırı bir santim bile geçmek kavga demektir. Kendi geliştirdiği kavgay taktiğine göre, savunmadan çok saldırıya önem verirdi. Kavga emareleri görülür görülmez taşları kaptığı gibi öbür tarafı taş yağmuruna tutardı. En çok kavgayı da Abdurrahman'ın Hüseyin ile yapardı... (Meryem halamın beyi) Kendi tekniği ile her seferinde galip gelirdi.

Fatma Akkoca-Mustafa Özel (Hacı Mustafa) çiftinin Şerife, Fatmana ve İsa isimli üç evlat sahibi olmuşlardı. Bunlardan Şerife Halasının oğlu Ahmet Güçlü ile evlenmişti. (Ahmet Güçlü ve babası köyün en iyi demircilerindendi. Ev aletlerinde üzerlerine yoktu. Ayrıca soğuk demircilikten iyi anlarlardı. Ahmet kısmetini yadellerde aradı. Şimdi Fransa'da konfeksiyon işleri ile cebelleşiyor.

Şerife-Ahmet çiftinin Durdane Ali Baki, Fatih, Hüseyin, Mustafa, Gönül, Ahmet Ali isimli evlatları Fransada dünyaya geldi ve bu evlatlarla beraber hayat mücadelesi biraz daha katmerleşmiş oldu.

Fatma-Mustafa Özel çiftinin ikinci evlatları Fatmana Ali Akkoca ile evlendi. (Ali Akkoca, Kır İsa'nın kardeşi Ahmet Akkoca'nın oğludur, yani akraba.) Onlar da Ahmet Güçlü'nün izinden giderek Fransa'nın yolunu tuttu.... Pariste çok güzel bir dikiş atölyeleri var... Raziye, Fatma, Hacer ve Selime isimli dört evlatları dünyaya geldi. Bunlardan Raziye benim çok sevdiğim temiz ve dürüst insan Abdurazağın oğlu Hasan Bayram ile evlendi.

Fatma-Mustafa Özel çiftinin en küçük evlatları İsa'da ablalarının peşinden Fransa'ya gitti. Uzun zaman oralarda kaldı. Gurbetin acısını, vatan hasretini iliklerine kadar duyup hisettikten sonra köyümüze döndü. Ve çok temiz iffetli bir aile kızı olan Hatice Bircan ile evlendi Mustafa Alp isimli bir nur topları oldu.

İmam Hüseyin'in (Hemhem Hüseyin) ikinci oğlu Mehmet Akkoca'dır. Mehmet Akkoca'yı köylülerimiz bilmezler. Çünkü onun bilinen adı Gizir Mehmet, kısaca Gizir'dir. Gizir ses getiren, ses veren veya tellal demektir. Göbüdalı'den sonra köyümüzün en iyi tellalı idi. Kendi ufak fakat cirmi büyüktü. Emmiler haaa.. diye bağırıldığı zaman dağlar taşlar seda verirdi.

Gizir amcam, Ellezlerden Dursun gelincem ile evliydi. Dursun gelincem de tüm analarımız gibi, çile yumağı, dert küpüydü.. Yüzünün güldüğünü, bir neşeli anını pek görmezdik.

Mehmet-Dursun Akkoca'nın evlilikleri pek bereketli olmuş ve ortalığı bir Akkocalar ordusu kaplamış gibidir. Bu evlilikten Hüseyin, Şerife, Raziye, Mustafa, Ahmet, İbrahim, Mevlüt ve Ayşe gibi Akkocalar dünyaya gelmiştir.

Hüseyin Akkoca'yı hepimiz biliyoruz. Küçüklüğünde atıklığı, sevimliliği, şaklabanlığı sebebiyle Midilli derdik. Hüseyin Akkoca, belediyemizin kuruluş yıllarındaki sıkıntıları, eziyet ve mihnetleri paylaşanlardan ve

köyümüzün ilk zabıtalardanıdır. (Şimdilerde sürü besliyormuş. (Allah daha çok versin ama daha bana bir lokma keşi bile nasip olmadı.) Hüseyin, ufkı açık, efendi ve kadirşinas birisidir. Efelik tarafları da vardır. Emmioğlu Hüseyin, Topal Şükrü'nün kızı Nevruz ile evlenmiş ve bu evlilikten bereketler fışkırmıştır. Fadime, Metin, Mehmet, Özden, Sevgi, Ülkü, Raziye, Şükrü, Fadimana, Ahmet bu evliliğin hayırlı meyveleridir. Bunlardan Fadime Akkoca Musa Polat ağabeyimizin oğlu Mustafa Polat ile evlidir.

Gizir amcamın ikinci evladı Şerife Akkoca'dır. Şerife hanım, Ahmet Özel ile evlidir. Ahmet Özel veya Çavuş Ahmet'i, ya da Çavuşların Ahmet'i bilmeyen, tanımayan Çetmili yoktur. Renkli kişiliği ile onu herkes tanır. Şerife-Ahmet çiftinin de evliliğinden güzel hayırlı evlatlar meydana gelmiştir. Bu evlilikten Osman Faruk, Abdullah Bahadır, Enver, Hüseyin Alp, Aysegül, Sami ve Şahin'ler doğmuştur.

Bunlardan Osman Faruk, liseyi bitirdikten sonra Fransa'ya gitmiş ve dünyanın en iyi üniversitelerinden olan Sorbon'da okuma fırsatını bulmuştur. Fakat bir şekilde bu bulunmaz okuma fırsatı bir kenara itilerek serbest ticaret hayatına atılmıştır. Şimdi Paris'te dünyanın en tanınmış markalarına elbiseler dikerken, bir yandan da Ahmet Serdar, Şerife Binnur, Ayşe Zeynep gibi evlatlarını yetiştirmeye çalışmaktadır. Osman Ermenek'li Dede Baysal'ın kızı Arife ile evlidir.

Abdullah Bahadır Ankara'dadır. Konservatuar mezunudur. Kültür Bakanlığı Türk Musikisi korosunda dudak kımıldatarak Şarkı söyler gibi yapar. Şerife Sıla ve Emine Aslı ikiz kızlarıdır. Amasya'lı Nimet Hanım ile evlidir.

Enver de Ankara'da oturur. Konservatuar mezunudur. Türkiye'nin sayılı opera sanatçılarından. Bağırıp çağırması iyidir. Cana yakınlığı, espirileri, Çetmililer için yapılan toplantılardaki gayretleri ile hepimiz tanırız. Enver Ağrı kökenli, Konya'ya yerleşmiş, dinine, milliyetine, adet ve göreneklerine bağlı bir ailenin kızı olan Saadet'le evlidir. Şerife Seda'ları, Mehmet Furkan'ları ve Nazlı'ları ile iyilikler dileriz.

Hüseyin Alp'i de hepiniz tanırırsınız. Meziyetlerini tarif etmek bayağı zor. Efendilik, nezaket, kibarlık, saygılı olmak gibi bütün iyi vasıfları kendinde toplamış... Eskiden dört dörtlük insanlar için çebebi derlermiş. İşte

Hüseyin Alp tam bir çebebidir. Konya'da oturur. İnsanı olgunluğa götüren, yüceleştiren, dinlendiği zaman gönülleri ateşleyip sonsuzluklara yönelten Türk Tasavvuf Musikisi korosundadır. Bu koro ile Mevlana düşünce ve felsefesini, inanç ve iman nurunu dünyalara yaymaya çalışıyorlar...

Aysegül, Raziye teyzesinin oğlu Ahmet Akkoca ile evlidir. Ahmet Akkoca Almanya'da rahmetli olan Abdullah Akkoca'nın oğludur. Aysegül-Ahmet Akkoca'ların Abdullah ve Abdülbaki adlı iki tosalakları var. İstanbul'da otururlar.

Şahin Karadeniz Teknik Üniversitesinde Biyoloji bölümünde, Sami S. Demirel Üniversitesi İlahiyat Fakültesinde okumaktadırlar. Tez elden birer öğretmen olmalarını bekliyoruz.

Gizir amcamın ikinci kızı Raziye Akkoca, amcası Ahmet Akkoca'nın oğlu Abdullah Akkoca ile evlendi. Abdullah rahmetli İstanbul'a giden ilk Çetmililerdendir. Dişi ile tırnağı ile didinip İstanbul'da yurt edinmeyi başarılarımızdandır. Akkocaların Hasibe, Ayşe, Rukiye isimli kızları Ahmet ve Hasan olmak üzere oğulları vardır. Hasibe Hacı Çiftçi ile evlidir ve Taha isimli oğlu Tuba isimli kızları vardır. Ayşe Raziye'nin ikinci kızıdır ve Mustafa Önder'le evlidir. (Mustafa Önder, Mehmet Önder dayımın oğludur. Konservatuar mezunudur. Sanatkardır. Sanatı üzerinde Türkiye'de birinci değilse kesinlikle ikincidir...) Ayşe-Mustafa Önder çiftinin Merve ve Mehmetleri vardır. Raziye-Abdullah Akkoca çiftinin oğlu, Ahmet Akkoca'nın teyzesi Şerife Özel'in kızı ile evli olduğunu yazmıştık.

Gizir amcamın üçüncü kızı Ayşe, Hacı Özel'in oğlu Ahmet Özel'le evlidir. Ahmet Özel-Ayşe Akkoca çiftinin evliliklerinin de bayağı verimli olduğu görüyoruz. Bu evlilikten Gönül, Ali, Hatice, Osman Mehmet, Ahmet Yesevi, Harun, Yasin gibi değerli evlatlar meydana gelmiştir. Bunlardan Gönül, Aliusta'nın Bakigillerden İmdat ile evlidir. İki evlatları vardır. Birisi Muhammet, ya diğeri...?

Mehmet Akkoca (Gizir Mehmet)'nin ikinci oğlu Mustafa Akkoca'dır. Kabuğunu çatlatıp Karaman'a giden ilk Akkoca'dır. Onun Karaman'a gidişinde Mehmet amcamın (Razgilin Mehmet, Çetmi dışında yaşıyan en yaşlı Çetmili'dir. Karaman'a göçerek gurbet yolunuc açan, Çetmililere yol gösteren ilk büyüğümüzdür. İlkokul tahsili bile yokken, Konya İl Genel Meclis Üyeliğine kadar

yükselen, geniş görüşlü, bilgili, çok kabiliyetli, az bulunan iyi bir konuşmacı, iyi bir hatiptir.) Kendisine uzun ömürler diler gurbete çıkan tüm Çetmililer adına ellerinden öpüyorum...

Karaman'a yerleşen Mustafa Akkoca Dikerler'den Emine Hanım'la evlidir. Akli başında, inançlı, yiğit bir yeğenimizdir. Şu anda Karaman'da halı-mobilya ve beyaz eşya üzerine ticaret yapmaktadır. Ümit Mehmet, A. Ünal, Esma, A. Kadir adlarında dört hayırlı evladı vardır. Bunlardan Ümit Mehmet, Filiz ile evli olup Mustafa ve Emine gibi iki evladı vardır. A.Ünal'da evlidir. Eşi Emel ve Tuba ile birlikte iyilikler dileriz. Mustafa Akkoca'nın biricik kızı imam Hatip mezunudur. En küçük oğlu A. Kadir ise henüz sekizinci sınıf öğrencisidir.

Mehmet Akkoca'nın üçüncü evladı Ahmet'de Karaman'da oturmaktadır. Hatice hanımla evlidir. Mehmet Akif, A. Tuğrul, Ayşe ve Hasan'ları vardır. Hatice hanım köyümüzün en asil, en efendi eşraf dediğimiz aile yapısına sahip Hasan ağabeyimizin (Kadir Hasan) kızıdır. Ahmet Akkoca müteahhitlik ve inşaat işleri ile uğraşmaktadır.

Gizir Mehmet'in dördüncü evladı İbrahim Akkoca'dır. İbrahim iyi yetişmiş bir mimardır. Neşe Koçak hanım ile evlidir. Bu evlilikten Harun, Ömer Faruk, Sümeyye, Hüdanur gibi evlatlar meydana gelmiştir... İbrahim'de Karaman'da oturur ve müteahhitlik yapmaktadır. Gara yeğenime başarılar dilerim.

Beşinci evlat Mevlüt Akkoca'dır. Kardeşler içerisinde en mülayimlerindendir. Efendiliği, kadirşinaslığı, cana yakınlığı ile aynen Hüseyin Alp gibi tam bir çelebidir. Mevlüt Akkoca, Emine Nakıp Hanımla evlidir. Kadriye, Mustafa ve Beyza'ları vardır. Konya'da şoför - eğitim sürücü kursu çalıştırmakta olan sevgili Mevlüt'ümüzü öpüyorum... Böylece Mehmet Akkoca (Gizir) ailesini bitirmiş olduk.

Şimdi sıra Hemhem Hüseyin'in (Hüseyin Akkoca) üçüncü oğlu Ahmet Akkoca'da. Ahmet Akkoca iri yarı, çok hatırşinas, halim selim ve de dindar bir büyüğümüzü. Hali vakti yerindeydi. Toprağı en iyi işleyen, toprağın dilinden en iyi anlayan, toprakla hemhal olan, adeta toprakla konuşan bir toprak adamıydı. Toprağa olan bu yakınlığından dolayı ona toprak öküzü derlerdi. Ve Ahmet amca bu yakıştırmaya kızmaz, aksine gülerdi. Abdullah, Hüseyin, Hasan Ali, ve İsa gibi evlatları

vardır. Evlatlarının hepsi de soya çekim olarak efendi terbiyeli kişilerdir. Bunlardan Abdullah ve Ali Akkocalar ile ilgili bilgileri önceki satırlarda vermiştik.

Hasan Akkoca Konya'da, muhasebe, hesap ve maliye uzmanı olarak çalışmaktadır. Kendi branşında çok iyi yetişmiştir. (İstanbul'da çok iyi bir tahsil gördü. Tahsili esnasında benim arkadaşım olan Prof. Dr. Tamil Dağoğlu'ndan destek gördüğünü biliyorum). Sevgili Hasan'a Ahmet, Hasan ve Esra'larıyla iyilikler dileriz. Ahmet amcanın ikinci oğlu Hüseyin Akkoca'dır. Bu çocuğun yakasını olumsuzluklar, terslikler bir türlü bırakmadı. Sanki bir çileler yumağı gibidir. Hayır ve şerrin Allah'tan geldiğine inandığımıza göre hayata devam edeceğiz. Hüseyin Konya'da oturuyor. Hasibe, Hasan, Ahmet ve Mehmet'leri var.

Ahmet amcanın en küçük oğlu İsa Antalya'da oturur. Eşşe Bayram ile evlidir. Benim bildiğim iki erkek evlat sahibidir.

Hemhem Hüseyin - Raziye çiftinin iki kız evlatları olmuş. Ayşe Akkoca, Mehmet Koç ile evli. (Mehmet Koç, Gölükçü veya Körsüslü) Ayşe halam tarafı da bayağı kalabalık olduğundan başka bir yazıya bırakıp, Hemhem Hüseyin'in ikinci kızı Emine Akkoca ile ilgili bilgi vereceğiz.

Emine Akkoca, Mollaosmanların Hacı ile evliydi. Hacı Özel Büyük Hacı diye bilinen zattır. Benim de öz amcamdı. Emine-Hacı Özel çiftinin Nurettin, Ahmet, Hüseyin ve Münevver isimli evlatları oldu. Nurettin Özel çok iyi yetişmiş bir statik mimardır. Stabile binaların dengeğini ve dayanıklılığını sağlayan bir hesap koludur. Fakat emmioğlu Nurettin güzel sanatlara merak sardı. Çok güzel filmler çeviriyor. Şu anda Karaman'da bir sinema salonu açmış durumda. Nurettin'in beş yavrusunun olduğunu bunlardan yalnız Ali ve Hüseyin'in isimlerini bildiğimi belirtiyim. Ahmet Özel hakkında, Ayşe Akkoca ile ilgili bölümde bilgi verildi. Hüseyin Konya'da oturur. Betül ve Emre'leri var, Münevver Anamur'da Abdullah Cengiz ağabeyin oğlu Mahmut Cengiz'le evli.

Yüzümüzün akıyla aileyi toparladık gibi... Herkese iyilikler dileriz.

Bütün ailelerde doğan çocuklarımıza aile büyüklerinin adları konulduğu için bir aile grubunda aynı ismi taşıyan bir çok fert oluşuyor. Herkes birini diğerinden ayıklamaya çalışsın...

BEKLE

Ellerim
Elinden koparan
Kelepgcelere sorma
Namlulara
Kuytu iskencelere
Zindanlara sorma beni.
Göz kurlangıçlarında,
Ve eski şiirlerimde ara.
Yahut yel vurmuş bir fidanın
Suskun dallarına
Anlat beni çiğtanem.
Ki vedasız göçüp giden
Kuşlarla yanyana
Ansızın bir bahar sabahı
Çıkageleyim sana.

Murat Küçük-1996

SAĞLIK

DİSMENORE (AĞRILI ADET GÖRME)

Dr. Ali ÖZEL

Ağrılı adet, hanımların günlük hayatlarında önemli yer işgal eder. Ağrılı adet durumuna her kadının hayatının bir devresinde rastlanabilmektedir. Genelde hanımlarda adet zamanları, sinirlilik, saldırganlık, alınganlık, ishal, bulantı, kırgınlık, ufak tefek ağrılar olabilir. Bunlar normal kabul ediliyor ise de dismenore hali bunların yerine tuz biber oluyor.

Ağrılı adetli hastaların çoğu yatak-yorgan yatarlar, çalışan hanımlar işinden kalır. Çoğu kere ağrı şiddetlidir ve böbrek taşı ağrısına benzer. Kadının evinde ve iş yerinde huzursuzluklar vardır. Ağrılar, daha ziyade kasıklarda, karının alt bölgesinde olur. Buradan bacaklara ve sırtta da vurabilir.

Dismenore, ya doğuştan (ilk adetten) itibaren vardır ve ya sonradan hasıl olur. Doğuştan olanlarda sebep hormonlardır. Prosto glandin adındaki bir hormonal maddenin dengesizliğine, rahmin ve yumurtalıkların gelişme temposuna bağlıdır. Sonradan olan ağrılı adetler ise geçirilmiş infeksiyonlar, iltihabi haller, rahim dönmeleri, endometrisis gibi bazı hastalıklar da zuhur edebilir. Ayrıca bir işi yapmak istemeyen, okula gitmek istemeyen, yatılı yurtlardan kaçan, ailesinin ilgisini çekmek isteyen kız çocuklarında da psikolojik olarak dismenore görülebilmektedir.

Dismenore'nin tedavisinde bazı ağrı kesicilerden spazm çözücülerden hormon preparatlarından fayda görülmektedir. İlaçla teskin edilemeyen adet ağrılarında konan teşhis ve duruma uygun olarak çeşitli cerrahi müdahaleler yapılmaktadır. Yapılan tıbbi tedavinin yanında hastanın etrafındakilerinde hastayı hor görmemeleri ve psikolojik yönden yardımcı olmalıdırlar.

Her hastalıkta mutlaka bir kadın hastalıkları ve doğum uzmanına baş vurarak işin aslı öğrenilmelidir.

İMAM ŞAMİL'DEN VECİZELER

-Kahrolsun sefil esaret, yaşasın şanlı ve güzel ölüm!

*

-Gönüllerden kibir'i çıkarmak, yüce dağları iğneyle kazmaktan daha zordur.

*

-Faydasız ilimden Allah'a sığınırım.

*

-Ölümü sevgili gibi kucaklayan ve şehitliğe susayan insanlara, esaret teklif etmek çok boş ve gülünçtür.

*

-Vatan istilacılarına isyan edenlerin kırık ve utangaç hali, benim için, ibadette olanların sert ve dik tavırlarından daha iyidir.

*

-Allah'ın sana verdiği nimetlerle günah ve kötülük yolunda kuvvet kazanmamalısın.

*

-Ey Tanrı'nın en makbul kulları, ey vatan-dağlarının emsalsiz ziyneti şerefli muhafızlar, bu vatan sizindir. Sizin olacaktır.

*

-Herşeyin bir hizmet edicisi vardır. Dinin hizmet edicisi de edep ve vatan görevidir.

*

-Hayrın kümелendiği evin anahtarı tevazu... Şerrin kümелendiği evin anahtarı ise gurur'dur.

*

-Çarlar ölecektir, Petrolünüz ve Katerinalarınız gibi Nikola da gözleri arkasında gidecektir. Fakat Kafkasya mutlaka kurtulacak hür ve mesut olacaktır. Allah, hak ve vatan uğrunda çarpışanlara yardımcı olsun.

*

-Yüksekteyken küçülmeli, kuvvetliyken insaf etmelisin.

*

-İstilaya uğrayan vatan toprakları sulh ile ele geçmez. Cenk ile alınır.

*

-Allah'la açık ve gizli muameleniz edep üzerine olsun.

*

-Allah dilediğini imansızlık karanlığında boğar. Fakat sevdiği kulunu hidayete ve aydınlığa kavuşturur.

*

-Mü'min sendelerse Allah ona destek olur.

*

-Allah büyüktür, yardımını vatani ve kendi uğrunda savaş edenlerden esirgemez.

*

-Allah'a giden yollar gökteki yıldız sayısından fazladır. Biz o yallardan birini arıyoruz.

*

-Kamil kimse vatanında herhangi bir şey kıpırdar veya doğarsa bundan haberdar olmalıdır.

*

-Allah, kuvvetlerin başaramadığını bir zayıfa başartmaya kadirdir.

*

-Arkadaşını affet, afettiğini hatırlatma, hatırlama.

*

-Çarı büyük görenler, Allah'a şirk koşan kafirlerden farksızdır.

*

-Müslümanlar zulme dayanan bir devletin esiri olamaz, zulüm sistemi ile teşkilatlanan Çarlık Rusyası, ya zulümden vazgeçmeli, baş eğmeli veya ortadan kalkmalıdır.

*

-Müslümanlığı ve vatanınızı kurtarmak istiyorsanız bunun bir tek yolu vardır. Düşmanlarınızın ellerindeki öldürücü silahları aleyhinde kullanmaya fırsat vermezsiniz.

*

-Maddi silahlar yalnız başlarına hiç bir işe yaramazlar.

*

-Ben Müslümanım, Müslüman olanlar kendilerini esarete almak isteyen dikta rejimlerle çarpışmak mecburiyetindedir.

*

-Müslümanlık esaslarına göre kurulan idare teşkelat ile diktatörlük idaresi bağdaşmaz.

*

-Savaşımız, Çarların ruhani reislerin ve eşkiyaların milletimizden gaspettikleri haklarını iade için sonuna kadar devam edecektir.

*

-İnsanların en yükseği ve en asili Allah'tan çok korkan'dır.

*

-Müslüman idareler işlerini şura ile görürler.

*

-Hakkı kabul ve ilan etmek İslami yaşayışın esasını teşkil eder.

*

-Bizden torunlarımıza kalacak en büyük miras, hürriyet uğrunda savaşmak, hakkı yayma uğrunda can vermek olacaktır. Torunlarımız hürriyet ve istiklal uğruna yapılan savaşların kuyruğu değil, başı olmalıdır.

-Hürriyetimiz, zulüm ve kahrın döktüğü kanlarla kazanılacaktır.

-Dünyada menfaat için sevgi gösterisinde bulunan insanlardan alçağı yoktur.

-Nefsini baş tacı eden, dinin hor görür.

-Düşmana karşı diri kedi, ölmüş aslandan iyidir. Vatanının kurtuluşu ve istiklal yolunda cehd ve cenk gereklidir.

-Kıl kadar bile ışık gördüğün yere git.

-Kafkasya'lılar senelerden beri göğüslemeye çalıştığımız en vahim an gelip, çatmıştır. Yapabileceğiniz tek iş düşmanla fasılasız ve amansız çarpışmaktır. Bu güne kadar harp etmek şeref ve vatan borcu idi, fakat bu gün hepimizin üstüne farz olmuştur. Kafkasya'nın hürriyeti için son kurşuna, son kılıcına ve sağlam kalan son bileğe kadar döğüşmeyen kafirdir. Küfrün ve hıyanetin cezası merhametsizce ve derhal ölümdür.

-Ölüm, bizi Allah'ımıza kavuşturan en ulvi hadisedir. Dünyaya geldik. Onun eserlerini gördük, onun emirlerindeki hikmete isabetle inandık, onun eserlerine gönlümüzden vurulduk. Şimdi de sevine sevine ona kavuşmayı özlemeliyiz. Ölüm kafirler için bir azap, bir ıstıraptır. Müslümanlar için bir sürur ve saadet olmalıdır.

-Allah'tan kullarına şer erişmez.

-Kamil kişi yürümeye nasıl başlarsa öyle bitirir.

-Bir naip'e gönül bağlarken onda keramet aramayınız. Sadece şeriata saygı beslediğini ve hak yolunda yürüdüğünü görmek yeterlidir.

-Şehitlerin ruhları yeşil kuş kanatları içinde Allah'a kavuşur. Yurdunuz için öldürünüz ve şehit olunuz.

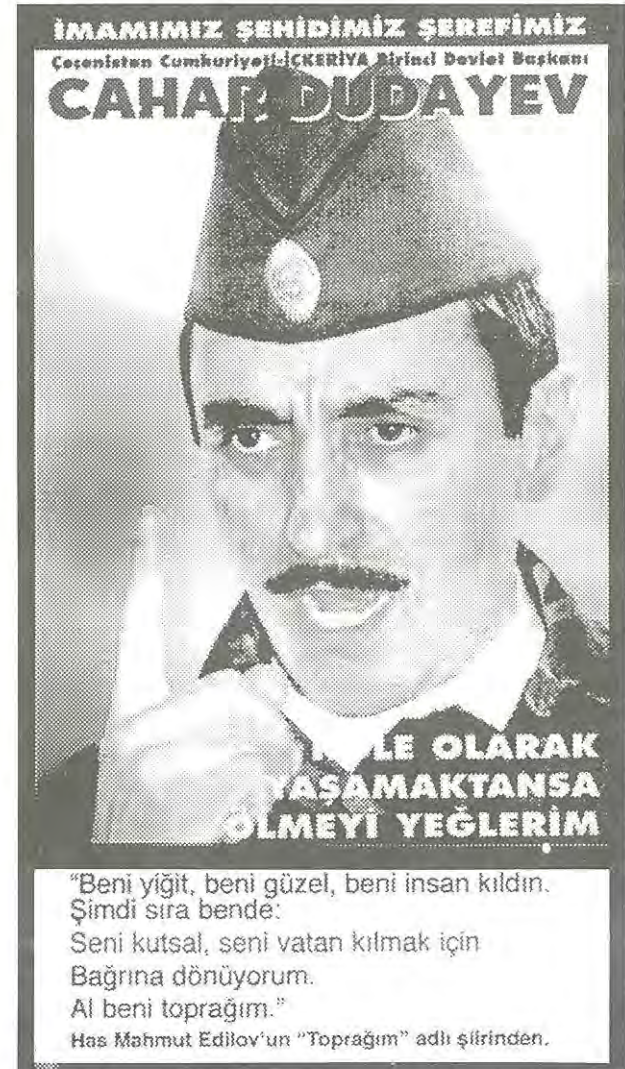
-Milletim, siz Allah'a karşı çok günahlarla suçlusunuz; siz dini ölüme mahkum ediyorsunuz, namazlarınız, oruçlarınız nafiledir, dualarınız Allah ile bir istihzadır. İbadetleriniz onu oyalamak arzusundan başka bir şey değildir. Evet, namaz kılın, oruç tutun, fakat unutmayınız ki, en büyük ibadet gazavattır. Ruslar topraklarımızı çiğniyorlar, ben size ancak kurtu-

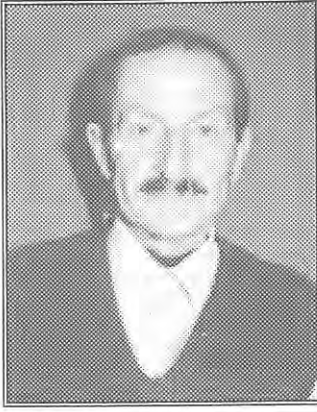
luşun savaşta olduğunu söylüyorum. Ruslara ölüm... Bundan sonra onların mukadderatı çizilmiştir, onları yok edeceğiz, hiç kimseye müsamaha etmeyeceğiz, bütün Kafkasya'nın ırmakları, gölleri ancak onların kanları ile boyandığı zaman, kurtulmuş olacağız.

-Ey Dağıstan ve Çeçenistan milletleri, dinleyiniz beni, ben sizleri para ve menfaat için bu savaşlara sürüklemedim. Bu Allah'ın emridir, Topraklarımızı hürriyete kavuşturmak ülkümüzdür. Bu emre itaat ediniz. Hiç birimiz kamasını kınına sokmasın, parolamız ölünceye kadar savaş olmalıdır.

-“Allah yolunda kan dökünüz. Vatanın hürriyetine, saadetine, refahına ve servetine göz dikenlere ve el uzatanlara aman vermeyin. Sizi koğdukları ve geri sürdükleri bir tek karış yurt toprağını düşman elinde bırakmayın. Onları daima geldikleri yerlere sürünüz.

-Adam öldürmek ve Allah'ın binasını yıkmak fena bir şeydir. Fakat vatan uğrunda ölmek ve öldürmek Allah'ın takdis ettiği ulu bir vazifedir!”

Ali Ustaya

Mehmet KARACA

Hangi derde çare bulmadı hekim
Bırakıpta gittin bir son baharda
Hangi dağda hangi evde yoktu eserin
Bırakıpta gittin bir son baharda

Üvey değil özdün sen içimizde
Severdin hepimizi sende özünden
Yaraların acıların sızlıyordu derinden
Bırakıpta gittin bir son baharda

Dayı yeğen değil evlat baba gibiydik
Kimlere dayı diyeceğim ben artık
Ağlardım sızlardım durmaz gözyaşım
Bırakıpta gittin bir son baharda

Gelmez cihana senin gibiler
Aklıma gelince derdim yeniler
Bıraktın içimizde derin sevgiler
Bırakıpta gittin bir son baharda

Kimler çekti dünyadan çok hızlı gittin
Bilmemki bizleri neden severdin
Yeğenim deyince hep özden derdin
Kavuştunmu güzüne bir sonbaharda

Kafamı kaldırıp cihana baksam
Gözümde canlanır senin hayalin
Dayı yeğen bazen de baba derdim
Kavuştun mu Mehmedine bu sonbaharda

Güz gelince düşer dalda sarı yapraklar
Seni de aldı duysun kara topraklar
O kara toprak bir gün bizi de paklar
Kavuştunmu cennete bir sonbaharda

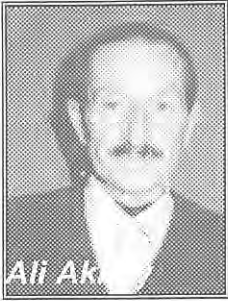
Yeğen Mehmet yazdı yazıları kağıt üstüne
Bu yıl bilmem feleğin kasti ne
Ekledi hüznü derdi derdim üstüne
Sonunda bırakıp gittin bu sonbaharda

Ali AKBAY

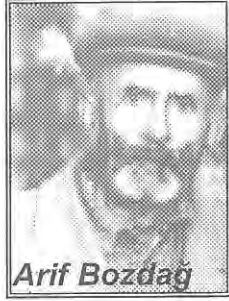
29 Eylül 1999'da vefat etti

Vefatı ile köyümüz değerli bir ustasını kaybetti. Hemşehrilerimizin cenazesini Konya'dan Köye nakledin
Hamza Ayvat'a kalbi teşekkürlerimizi iletir hemşehrilerimize başsağlığı dileriz.

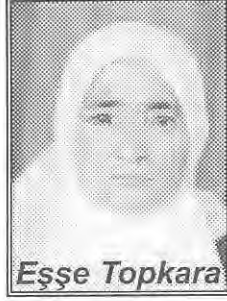
Mehmet KARACA / ANTALYA

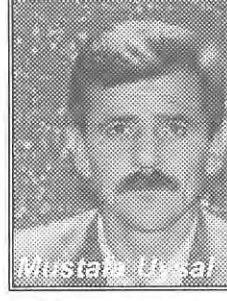
Ali Ak

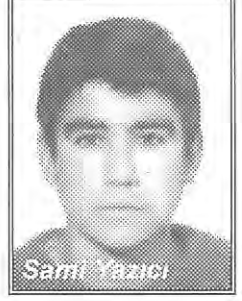
Arif Bozdağ

Eşşe Topkara

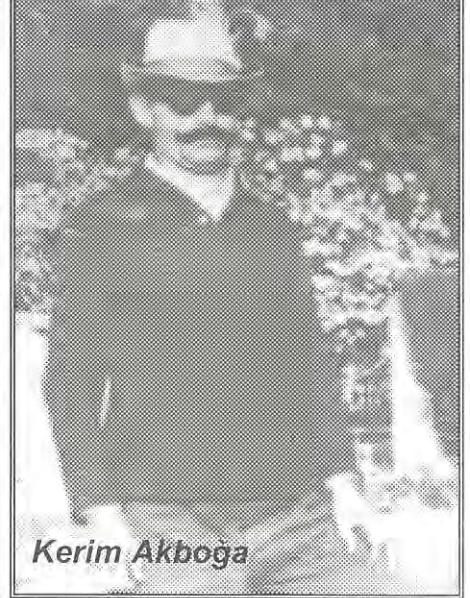
Mustafa Uysal

Sami Yazıcı

Gavgalı Mustafa Güçlü
Meryem Güçlü

Kerim Akboğa

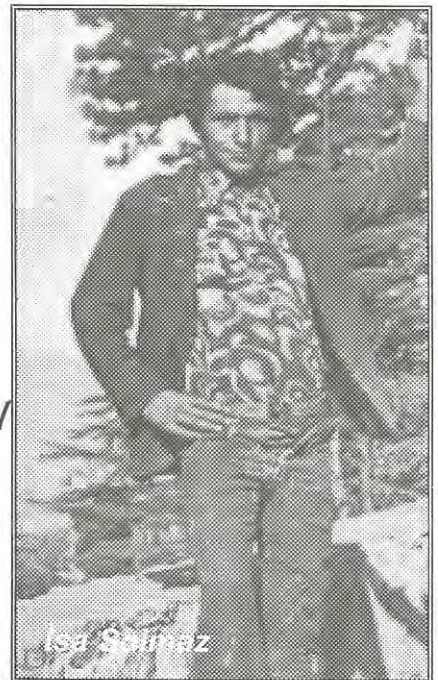
Buğra Yazıcı

*Neylersin, ölüm herkesin başında
Uyudun uyanamadın olacak
Kimbilir, nerde, nasıl, kaç yaşında?
Bir namazlık saltanatın olacak
Taht misali o musalla taşında*

C. Sıtkı TARANCI

Mehmet Güçlü

İsa Solmaz

ÇETMİLİLER ANTALYA TELEFON NUMARALARI

Yayınlanmış olduğumuz telefon numaraları ileride çıkartılacak telefon fihristi için esas kabul edileceğinden yanlış yada eksik telefon numaralının dergimize bildirilmesi gerekmektedir.

Antalya Kod: 0. 242

SOYADI	ADI	TEL.NO	SOYADI	ADI	TEL.NO
1- AKBAY	Mehmet Ali	325 27 55		İş:	346 15 95
2- AKBAY	Mehmet B.	247 57 09		Cep:	0.542. 421 41 10
3- AKBAY	Baki	337 01 86	27- Bayram	Mehmet (Recep)	339 33 99
4- AKBAY	Ahmet	339 25 81	28- Bayram	Sıddık	361 15 36
5- Akboğa	Mustafa	339 36 24		Cep:	0.542. 325 79 38
6- Akcan	Ali	339 46 87	29- Bayram	Hüseyin	339 39 33
7- Akcan	Mustafa	339 00 49	30- Bayram	Hasan (Recep)	332 78 65
8- Akkoca	İsa	339 41 23	31- Bayram	Mehmet (Hoca)	339 39 19
9- Akpınar	Ali	361 06 12	32- Bayram	Ramazan	
10- Arı	Mustafa	339 34 52	33- Boz	Mehmet	361 22 75
11- Arı	Hüseyin	339 28 61	34- Boz	Ali	334 32 57
12- Arıçelik	Ali	340 22 70		İş:	346 47 34
13- Arıçelik	Mehmet	325 69 77		Cep:	0.532.542 08 11
14- Akcan	Yusuf	323 02 63	35- Boz	Mustafa	325 75 71
	İş:	322 52 51	36- Boz	Kadir	339 39 45
	Cep:	0.542.566 37 70	37- Boz	Veysel	325 17 70
15- Akkaya	Mustafa	312 43 63	38- Bozdağ	Fahri	339 70 32
16- Aslan	Mehmet	361 28 07		Cep:	0.532.332 22 90
	İş:	339 57 45	39- Bozdağ	Hasan	339 33 47
17- Aslan	Muammer	339 39 31		İş:	345 54 34
	Cep:	0.542. 243 03 35	40- Bozdağ	Kerim	462 21 43-384
18- Aslan	Yüksel	361 31 05		Cep:	0.542.52720 09
19- Aslan	Osman	339 32 26	41-Bozdemir	Dede	339 39 20
	İş:	326 20 94	42-Bozdemir	Dede (K.)	339 78 91
	Cep:	0.532. 613 81 57	43-Bakdemir	Emin	
20- Aslan	Ahmet (Hüsem).....		44-Bakdemir	Ramazan	
21- Aslan	Azim	312 38 10	45-Bakdemir	Fahri	339 76 21
22- Aslan	Hakkı		46-Bozdemir	Erol	339 39 51
23- Aslan	Zeki	321 85 02		İş:	243 58 31
24- Aydoğdu	Emin			Cep:	0.532.247 47 99
25- Balcı	Baki	339 51 29	47-Bozdemir	Zeki	339 39 32
26- Bayram	Ahmet	343 22 79		İş:	229 22 62

ÇETMİLİLER ANTALYA TELEFON NUMARALARI

SOYADI	ADI	TEL.NO	SOYADI	ADI	TEL.NO
	Cep:	0.532.281 08 16	77- Gökgün	Abdullah	339 40 49
48-Bozdemir	Mehmet	339 49 62		İş:	339 07 02
49-Bozdemir	Sıddık	339 39 20	78- Gökgün	Kerim	339 40 31
50-Bozdoğan	Ali (Demirci)	339 75 20	79- Gökgün	Hasan	0.532.384 19 79
51-Bozdoğan	Ali (Kor.)	339 54 49	80- Gökgün	Veysel	339 07 38
52-Bozdoğan	Veli	337 02 31		Cep:	0.542.637 58 95
	İş:	228 66 41	81- Göktürk	Ahmet	339 50 24
53-Bozdoğan	Hacı	339 39 23	82- Gosbatar	Hasan	334 95 34
54-Bozdoğan	Mehmet	339 36 43	83- Güçlü	Saadettin	227 50 01
55- Canlı	Kadir	623 63 22		İş:	221 45 90
56- Coşkun	Ahmet	339 26 94	84- Gümüş	Habib	461 24 20
57- Coşkun	Ali	337 02 40	85- Güven	Adem	339 39 13
59- Coşkun	Mahmut	339 49 16		İş:	221 52 44
60- Çetin	Hasan	345 29 92		Cep:	0.535.715 38 26
61- Çetin	Kerim	345 29 92	86- Güven	Hüseyin	337 02 94
	İş:	345 35 01		İş:	221 47 32
	Cep:	0.532.442 25 13		Cep:	0.542.325 09 39
62- Çetin	Recep		87- Güven	Mehmet Ali	339 39 74
63- Çilek	Mehmet	339 07 38		Cep:	0.542.42132 44
64- Çilek	Sefer	339 40 22	88- Güven	Yunus	361 32 92
65- Çilek	Ali	339 39 84	89- Güven	Yusuf	361 32 87
66- Darcan	Baki	339 39 69	90- Güven	Yakup	361 11 84
67- Darcan	Kerim	345 61 59	91- Güven	Kenan	361 33 36
68- Darcan	Ömer	221 47 32 İş	92- Güven	Ali	
69- Darcan	Yılmaz	337 04 74	93- Güven	Mehmet	0.542.576 75 86
70- Elmas	İbrahim	339 23 71	94- Güven	Şükrü	3370198-77160 01
71- Ergin	Hüseyin		95- Güven	Kemal	887 78 83
72- Ergin	Çetin	345 28 60		İş:	887 31 07
73- Ergin	Hasan	339 74 05	96- Kabak	Mevlüt	339 40 97
74- Eski	Ahmet Ali	339 40 84	97- Kavabac	Bekir	İş:334 03 06
75- Eski	Hüseyin	339 39 67		Cep:	0 542 233 76 26
	Cep:	0.532.344 85 94	98- Kalaycı	Ahmet	322 69 87
76- Eşsiz	Hasan	326 47 61	99- Kaplan	Mehmet	339 23 15
	İş:	248 17 06	100- Karaca	Baki	339 57 67
	Cep:	0.532.434 23 94	101- Karaca	Mehmet	337 00 23

ÇETMİLİLER ANTALYA TELEFON NUMARALARI

SOYADI	ADI	TEL.NO	SOYADI	ADI	TEL.NO
	Fax:	339 41 34	131- Öğüt	Kadir	339 20 37
102- Koca	Nihat	323 24 88		İş:	321 81 03
103- Korkmaz Ali				Cep:	0532. 352 96 20
104- Karahan Şaban		325 92 50	132- Öğüt	Mahmut	
	Cep:	0532 267 61 34	133- Oğuz	Hasan	339 69 49
105- Karadeniz Kemal		339 96 51	134- Oğuz	Mustafa	339 52 50
106- Karadeniz Helim		352 30 61	135- Oğuz	Mehmet	339 30 56
107- Karadeniz Ali		339 50 44	136- Oğuz	Mustafa (K)	
108- Karaduman Fahri		339 85 45	137- Önder	M. Ali	325 85 40
109- Korkmaz Ali		321 09 43	138- Önder	Uğur	329 00 52
	Cep:	0 542 645 39 05	139- Önder	Emin	258 63 58
110- Karaduman Hasan		339 42 62	140- Önder	Şükrü	339 36 85
111- Karaduman Hasan (b)			141- Önder	Veli	339 25 63
112- Karaduman Ahmet (radyo)		321 94 76	142- Örmeci	Adem	339 57 49
113- Karaduman Baki		339 49 79	143- Özel	Ali (Dr.)	248 59 75
114- Karaduman Hasan (Rad. oğlu)		321 94 76		İş:	321 63 40
	İş:	335 46 07	144- Özdemir	Hüseyin	312 80 58
115- Karaduman Hüseyin (B)		328 24 64		İş:	321 63 40
116- Karaduman Hüseyin (Os.Me.)		337 02 07		Cep:	0532. 283 24 91
117- Karaduman Mustafa		339 40 50	145- Özel	Mustafa	228 08 00
118- Karaduman Osman		339 40 85		İş:	242 15 05
119- Kılıçaslan Mehmet		339 58 05		Cep:	0542. 511 51 04
120- Kılıçaslan Mevlüt		339 39 65	146- Önder	Ramazan	452 19 51
121- Kılıçlı Ali İhsan		339 40 13	147- Özgül	Ekrem	0532. 766 77 29
122- Kılıçlı Baki		339 38 61	148- Özgül	Abdullah	340 22 69
123- Kılıçlı Hasan		339 34 89	149- Özgül	Adnan	340 13 50
124- Kılıçlı Kerim			150- Özkaya	Osman	339 56 29
125- Kıvılcım Mehmet		332 68 17	151- Öztürk	İbrahim	325 92 39
126- Korkmaz Mehmet		338 26 98	152- Öztürk	Abdullah	337 01 80
127- Mercan Ayhan		339 46 98	153- Öztürk	Yakup	517 26 79
128- Öğüt Ali		339 40 53		Cep:	0532. 744 58 50
129- Öğüt Mehmet		339 40 48	154- Özyalçın Ali		337 07 22
130- Öğüt Mustafa		322 98 19	155- Özyalçın Abdulkadir		337 07 22
	İş:	247 97 32	156- Pakdemir Emin		
	Cep:	0532. 273 15 54	157- Pakdemir	Fahri	339 76 21

ÇETMİLİLER ANTALYA TELEFON NUMARALARI

SOYADI	ADI	TEL.NO	SOYADI	ADI	TEL.NO
158- Pakdemir	Faruk		184- Tosun	Ali	332 35 89
159- Pakdemir	Nusret	339 34 74		İş:	345 54 34
	İş:	344 19 12	185- Tülüler	Abdurrahman	337 03 12
	Cep:	0532. 643 23 08		İş:	346 50 98
160- Pakdemir	Ramazan		186- Turan	Mustafa	339 85 36
161- Parlakçı	Murat	339 51 42	187- Turan	Hüseyin	339 85 94
162- Polat	Mahmut	339 39 83	188- Turan	Mehmet	339 83 52
	Cep:	0542. 343 31 55	189- Tutar	Mustafa	
163- Sarı	Süleyman	361 21 56	190- Uçar	Hasan	361 34 28
164- Şaşmaz	Zeki	337 02 63	191- Uçar	Osman(aşçı)	339 39 79
165- Şaşmaz	Muzaffer	462 11 83	192- Uçar	Osman(Kamil)	339 40 38
166- Şavkır	Abdullah	227 39 25	193- Uçar	Osman (Rıza)	339 60 93
	İş:	221 58 48	194- Uçar	Osman(Sazcı)	312 13 53
	Cep:	0542 233 86 71	195- Uçar	Ali	339 05 96
167- Semerci	Mehmet	322 51 23	196- Uçar	Hacı Ali(Rıza)	361 08 27
168- Semerci	Ahmet	339 34 51		İş:	335 05 51
169- Şevik	Hasan	0532. 267 13 42	197- Uçar	İbrahim	325 24 25
170- Şevik	Hidayet	323 25 85	198- Uçar	Mevlüt	339 63 24
	İş	311 31 39	199- Uçar	Mustafa	325 24 25
171- Şevik	Mehmet		200- Uçar	Ramazan	339 12 44
172- Sulu	Ramazan	337 02 12	201- Uçar	Necati	339 37 76
	İş:	228 06 41	202- Uçar	Rıza	339 34 98
173- Taştekin	Osman	325 35 56	203- Uçar	Ziya	339 40 56
174- Taştekin	İbrahim	326 39 46	204- Uçar	Hacı Ali(Kamil)	338 23 02
175- Taşbaş	Mustafa	338 21 05	205- Uçar	Şerafettin	519 05 69
	Cep:	0535. 738 60 89	206- Uçar	Halis	519 05 69
176- Tayyar	Mehmet	339 40 55		İş:	512 34 70
177- Tekeoğlu	Hasan	339 32 12		Cep:	0542. 344 82 05
178- Topkara	Hüseyin	339 39 72	207- Uçar	Şakir	311 03 20
	İş:	326 22 05	208- Üre	Kerim	361 33 43
179- Topkara	Ramazan	325 92 82		İş:	323 57 26
180- Topkara	Ahmet Ali	339 32 60	209- Uslan	Aziz	
181- Topkara	Mustafa		210- Uysal	Hüseyin	339 69 05
182- Topkara	Ahmet	794 01 87	211- Uysal	Emin	339 33 40
183- Topkara	Mehmet	339 39 29	212- Uysal	Mustafa	337 02 41

ÇETMİLİLER ANTALYA TELEFON NUMARALARI

SOYADI	ADI	TEL.NO	SOYADI	ADI	TEL.NO
213- Varol	Cahit	343 18 34	239- Yazıcı	Ramazan	339 34 88
214- Varol	Abdullah	337 04 06	240- Yazıcı	Ahmet	325 16 51
215- Varol	Hasan (Efe)	339 39 18		Cep:	0532. 281 43 59
216- Varol	Kemal		241- Yeni	Bünyamin	İş: 311 85 79
217- Varol	Süleyman	814 40 66	242- Yeni	Osman	361 04 86
218- Varol	Hüseyin (Efe)	337 03 44	243- Yerlikaya İsmet		İş: 334 30 40
	Cep:	0532. 497 40 70	244- Yeni	Kerim	361 33 43
219- Varol	Hüseyin (Eyüp)	339 16 35		İş:	323 57 26
220- Varol	Mustafa (Efe)	339 40 34	245- Yiğit	Eyüp	
221- Varol	Süleyman (Eyüp)	339 25 67	246- Yıldırım	Baki	361 33 10
222- Varol	Mehmet (Efe)		247- Yıldırım	Servet	339 81 29
223- Varol	Mehmet (K)	339 55 80	248- Yıldırım	Zeki	351 32 84
	İş:	725 42 52	249- Yıldırım	Hacı Ali	325 12 85
224- Varol	Mehmet	339 39 10	250- Yıldırım	Mehmet	339 39 16
	İş:	345 97 33	251- Yıldız	Ali	326 62 73
	Cep:	0532. 343 86 53	252- Yıldız	Aleaddin	326 11 32
225- Yalçinkaya Ahmet		339 84 43	253- Yıldız	Hüseyin	326 11 32
226- Yavuz	Mehmet	339 45 83		Cep:	0532. 616 62 31
227- Yazıcı	Baha	361 32 91	254- Zengin	Ahmet	345 43 64
228- Yazıcı	Abdullah	248 35 16		İş	339 86 50
	İş:	243 97 38		Cep:	0542 244 19 40
	Cep:	0532. 312 50 88	255- Zort	Hasan	339 40 60
229- Yazıcı	Ahmet (Ab.Oğ.)	İş. 243 63 32			
	Cep:	0532. 464 69 12			
230- Yazıcı	Mehmet (Dede)	339 48 38			
231- Yazıcı	Tahsin	326 10 39			
232- Yazıcı	Ercan	337 02 67			
233- Yazıcı	Halis	339 39 02			
234- Yazıcı	Mehmet (Sof)	339 41 12			
	Cep:	0532. 423 16 66			
235- Yazıcı	Mustafa				
236- Yazıcı	Veli	339 26 95			
237- Yazıcı	Abdurrahim	339 04 03			
	İş	346 63 97			
238- Yazıcı	Mehmet (Cemal)				

